

ئەفسانەى صەلاحوددین

پالەوانىكى نەتەوھىي كوردى، يان سەر كرده يەكى موسوئمانى
سوننى لە بنەمائە يەكى ديمەن تور كمانى-عەرەبى؟!

سەرور پىنجوئىنى

توئزەر لە بەشى توئزىنەوھى ناوھندى رۆشنگەرىي چاودىر

پوخته

سه لاهوددین که سیتیه کی نه وهنده دره وشاوهیه، که رووناکیه کهی که سیتی واقیعی خوی داپوشیوه. سه رسام بوون بهم که سیتیه زوربهی کات و لای زوربهی خه لک جیتی هموو تیرامان و هه لسه نگاندن و پیداپوونه وهیه کی بن لایه نانهی که سیتیه کهی و کاره کانی گرتووه ته وه. نه مهش که سیتیه کهی کردووه ته که سیتیه کی نه فسانهیی یان - راستر - نیمچه - نه فسانهیی semilegendary، به و واتایه کی که سیتیه کهی له زهینی خه لکدا له گه ل که سیتیه واقیعی کهی له میژوودا به ورده کاریه کانیه وه جیاواز ده رده چن. بویه واقیعی کردنه وهی نه م که سیتیه پیوستیه کی هوشیاری میژوویماننه. هه ر ئایدیولوجیایه کی ئابینی و نه ته وهیش چاوه پروانی خوی له که سیتیه که و هیماسازیه کهی ههیه و فرمانسازی و به گه رخستنی خوی ههیه بوی، و هه ر لایه نیک به مه به ستیک خوی به «نه وهی سه لاهوددین» ده زانیت، که یه کالاکردنه وهی نه م به گه رخستنه ئایدیولوجیایانهش ته واوکه ری هه وله که مانه بۆ بینا کردنه وهی شیوهی میژووویی واقیعی که سیتیه که.

کلله وشه کان: سه لاهوددینی نه بیووبی، نه بیوویه کان، که سیتی نیمچه - نه فسانهیی، هیرشه خاچیه کان، توندوتیژی مه سیحی - ئیسلامی، بیر نه ته وهی عه ره بی، بیر نه ته وهی کوردی، ته وژمی ئیسلامی کوردی، ئیسلامی سوننی.

پيشهكى

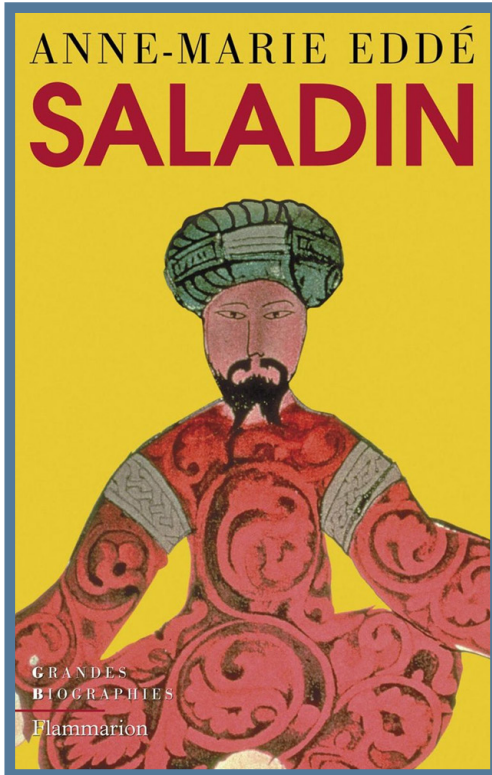
ئەفسانەى (سەلاحوددین)، و بەتال كوردنەوهى ئەفسانە

ئەفسانەى سەلاحوددین كە زیاتر لە خۆرئاوا (ئەوروپا) شیوهى گرتوو و لە خۆرههلاتیش پەگوریشەى هەیه؛ ئیستە كاتیهتى شیتەل بکریت و ئەم ئەفسانەیه تیک بشکینزیت، و ئەوهى ئەفسانەیه و ئەوهى واقیعی و میژووویه لە ژياننامه كەى و پۆلى هەرەگرنگى لە قۇناغه میژووویه كەى خۆیدا؛ جیا بکریتهوه، و سەرچاوه كان و سەرەداوه كانى پشتی دروست بوونی ئەم كەسیتی/ئەفسانەیه بدۆزینەوه و ملکه چى پەخنه سازهیه كى میژووویه و زانستی بکرین.

بەتایهتى كە هەولێكى ناوازه بەم ئامانجه دراوه، كە لیکۆلینهوه كەى خاتوو (ئان-مارى ئیدى) Anne-Marie Eddé (۱۹۵۰-)، پروفیسۆرى میژوووى عەرب لە سەده كانى ناوه پاستدا، لە زانکۆى رینیس لە فرەنسا، هەر بە ناوى Saladin (چاپى یه كەم: پاريس، ۲۰۰۸)، كە بايوگرافيايه كى پەخنه یی و ژياننامه یه كى نوویه بۆ سەلاحوددین (زیاتر لە ۷۶۰ لاپه پەیه). دوايش لە لایه ن وه رگى پى به توانا خاتوو (جهين مەرى تۆد) Jane Marie Todd هوه (هەل گرى دۆكتۆراتى ئەده بى به راورد كارى، و خاوه نى زیاتر لە ۹۰ وه رگى پى) كراوه به ئینگلیزى (چاپى زانکۆى هارقارد، ۲۰۱۱).

خاتوو ئان-مارى ئیدى، پروفیسۆرى
میژوووى عەرب لە سەده كانى ناوه پاستدا

کتیپی «سه لاجوددین» ی (نان-ماری)
ئیدی، (۲۰۰۸)

توپژهر، که پسپوری بواره که یه و پیشتر چهند لیکۆلینه وه یه کی له سهر میژووی ئه ییووبیه کان - و ههروه ما خاچیه کان - نه نجام داوه و ههندیك دهقی میژووی تایهت بهوانی وه رگپراوه بۆ فرهنسی؛ له م کاره ناوازه یه دا ههولی داوه ئه و نووسراو و لیکۆلینه وانه ی پیشوو تپه رینیت که له سهر ئه م که سیتیه به رهه م هاتوون، و زۆربه یان زیاتر رۆمانتیکین و که متر واقعین، یان هه لگری گرفتگی تری وه کوو لایه نداری و ده مارگیرین، یان ژیاننامه ی ته واو نین که بتوانن هه موو لایه نیککی ئه و که سیتیه روون بکه نه وه و واقیعی ژیانی سه لاجوددینی مرؤف بخه نه بهر چاو به بی فریوخواردن به وینه ی ئه فسانه یی و رۆمانتیککی ئه و که سیتیه که سه رچاوه و دابونه ریته جۆراوجۆره کان کیشاویانه بۆی. له هه مان کاتیشدا لیکۆلینه وه یه کی شیکاری بیت که کار و کرده وه کانیه سه لاجوددین له چوارچپوهی سه رده م و قۆناغی میژووی و کۆمه لایه تیی خۆی شی بکاته وه نه ک بکه ویته داوی دادگایی کردنی له روانگهی کولتووری نوئ و سه رده می نوپوه. بۆیه ئه م کتیه ته نها گپرانه وه و نووسینه وه ی میژوو نیه و بایؤگرافیا یه ک نیه که بچپته خانه ی ئه ده بیاته وه، به لکو نه ینی و سازش و که ین و به ینه کانیه پشتی رووداوه کانیش روناک ده کاته وه. بۆیه کۆمه لیک لایه نی سه رنجه نه دراو و له بیرکراو و داپۆشراوی سه لاجوددین ده خاته روو که که سیتیه که ده باته وه قالبی خۆی و چوارچپوهی واقیعی و میژووی خۆی. کتیه که له کاتی خۆیدا ده نگدانه وه ی زۆری هه بووه، و چهندان خویندنه وه و خسته نه روو Review ی باشی بۆ کراوه و به لکوو کۆنفرانسی بۆ گیراوه. ئیمه ش له م لیکۆلینه وه کورته دا سه ره داو و رینمایه گرنگمان له م کاره ناوازه یه وه

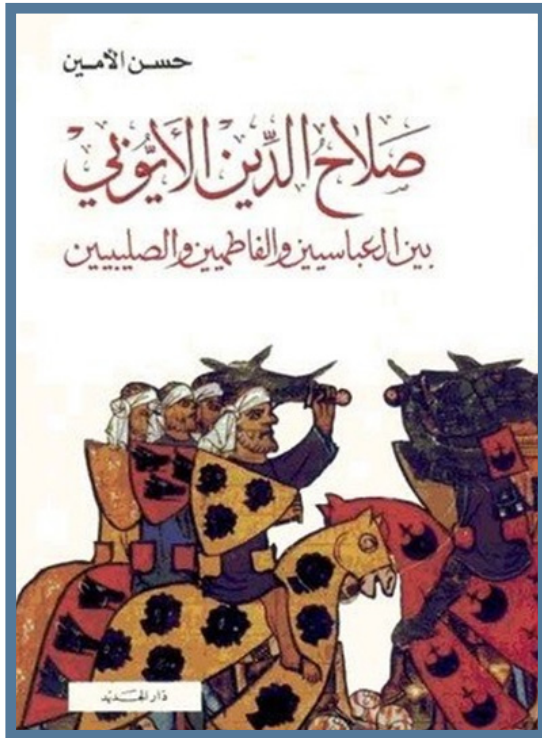
پښگه‌شتووه، و بهرچاوپړوښنيمان له ميتوډ و پښازه‌کهی وهرگر‌تووه.

ئوه؛ جگه له هندیك كار و بهرهمی پيشه‌نگ و نوښتر، وه‌کوو کتیبی «صه‌لا‌حود‌دین: ژيان، و ئه‌فسانه، و میراتی» *Saladin: Life, Legend, Legacy*، نووسینی (چون مان) John Man، چاپی ۲۰۱۵. و کتیبی «ژيان و ئه‌فسانهی سولتان صه‌لا‌حود‌دین» *The Life and Legend of the Sultan Saladin*، نووسینی (جونان فیلپس) Jonathan Phillips، چاپی زانکووی یال، ۲۰۱۹. ئهم دوو کاره‌ش وه‌کوو کاره‌کهی خاتوو (تیدی) کاری بایوگرافیایی شیکارین و هه‌ولیان داوه وینهی واقعیی که‌سیتیه‌که و سه‌رده‌مه‌کهی و پوډه میژووویه‌کهی له نزیکه‌وه بینابکه‌نه‌وه.

پیشتریش لیکنوینه‌وه‌کهی میژوونوس و گه‌ریده و ئینسایکلۆپیدیایی و ئه‌دیبی شیعهی لوبنان حه‌سه‌ن ئه‌ل-ئهمین (حسن‌الأمین) (۱۹۰۸-۲۰۰۲)، «صلاح‌الدین‌الأيوبي، بین‌العباسیین‌والفاطمیین‌والصلیبیین» (به‌یروت: ۲۰۰۴)، هه‌ر به‌م ئامانجه کاری کردووه، و زور لایه‌نی گرنگی ژياننامه و کاره‌کانی صه‌لا‌حود‌دینی هه‌ل‌مالیوه، به‌تایبه‌تی ئه‌وهی په‌یوه‌ندیی به‌لایه‌نی سیاسی و مه‌زه‌بیه‌وه هه‌یه، وه‌کوو ئه‌وهی چون مامه‌له‌ی له‌گه‌ل شیعہ و - به‌تایبه‌تی - فاطیمیه‌کانی میصر کردووه، و چون له‌گه‌ل هیزه مه‌سیحیه‌کان (خاچیه‌کان) سازش و مامه‌له‌ی کردووه به‌تایبه‌تی دواي گرتنه‌وهی ئه‌ل-قودس، و چون له‌هه‌ولی به‌رژه‌وه‌ندیی ده‌سه‌لاتی خووی و بنه‌ماله‌که‌یدا بووه تا‌کوو ئامانجه گه‌وره‌کان.

میژوونوس و گه‌ریده حه‌سه‌ن ئه‌ل-ئهمین

کتیبه ره خنیه ناوازه که ی حسنه نهل-
ئه مین دهر باره ی که سیتهی صلاحدین

هه رچهنه ئیمه ناکریت له لیکۆلینه وه یه کی ئاوا کورت و سه ریپیدا ته مای ئه وه مان هه بیت یان لافی ئه وه لی بدهین که ئیمه ش ژیانامه ی صلاحدین ده نووسینه وه، یان هه تا بتوانین هه موو ئه و لایهن و باس و خواسانه ی خاتوو (ئیدئ) و میژوونوو و توئهرانی تر له دهرگایان داوون ئیمه ش به دوایاندا بچین، به لکوو ئامانجه که ته نها پراکشانی سه رنجه بو هه ندیک لایهنی گرنگی که سیتهی که، به تایبه تی ئه وه ی بو خۆمان، وه کوو کورد، بایه خی زیاتری هه یه، چاوه پروانیه کانی خۆمان له م که سیتهی و پۆله میژووویه که ی.

سه رچاوه ی دروست بوونی ئه فسانه که

گومان له وه نیه که که سیتهی صلاحدین، وه کوو ده سه لاتداریک و سه رکرده یه کی جه نگی ئازا و خۆراگر و لئ هاتوو و له هه مان کاتدا به ویژدان و خاوه ن هه لویست؛ په گورپیشه ی میژوووی ته واوی خۆی هه یه، به لام جگه له وه ش کۆمه لیک هۆکار وایان کردوو که سیتهی که له ئه فسانه نزیك بیته وه و زیاده پره وی بکریت له ستایش کردنیدا، تا راده ی پیروژکردن، هه ر لایه ک به پالنه ریک، به م شیوه یه ش چهنه لایه نیک ی پرشنگذار و چهنه ده سکوت و کاریکی گه وه ری تیشکی زیاتری خراوه ته سه ر (به تایبه تی گرتنه وه ی شاری ئهل-قودس و سه ندنه وه ی له خاچیه کان)، و ئه مه زال بووه به سه ر وینه زه ینیه که ی که سیتهی که یدا، له گه ل ئه و وه سف و ستایشه زۆره ی که بو هه لئس و کهوت و خووپه وشتی به رز و «پیاوه تی» و سوارچاکی

«فروسية»ی کراوه، که بی گومان به شیکی زۆری راسته، چونکه ئەوانه ی بهو شیوهیه ستایشیان کردووه؛ خۆیان لیان بینوه، به لام ئەمانه هەر ئەوانه ن که سەر به خۆی بوون یان سەر به لایه نه که ی خۆی بوون، بۆیه سروشتیه که صه لاهوددین له گه لیاندا نهرمونیان بووه و خوشه ویست بووه لیان، هەر بۆیه ده گونجیت زیاده رپه وییشیان تیدا کردبیت، شاعیر هه بووه (وه کوو ئین ئەل-ته عاویذی) له به غداده وه قه سیده ی گه وره ی ناردووه بۆ ستایش کردنی. ئیتر سهرجه می ئەمانه ئەو که سیتیه یان دروست کردووه که له بریی تیرامانی رهنه یی به سهرسامی و ستایش پیشوازی ده کریت.

جا ره گوریشه و سهرچاوه ی دروست بوونی ئەم ئەفسانه یه، ئەم که سیتیه که ته نها سهرسامی به جی ده هیلت و هیچ تینییه که ناو رووژیت و پیداجوونه وه یه که هه ل ناگریت؛ کومه لیک فاکته رن که پیکه وه ئەو کاره یان کردووه، و له ژیر رۆشنایی بایوگرافیا رچه شکینه که ی (ئیدی) دا بۆ صه لاهوددین، به کورتی ئاماژه یان بۆ ده که ین:

۱. پالنه ری لایه نه ئەورۆپاییه که:

ئەفسانه ی صه لاهوددین زووتر له خۆرئاوا دروست بووه، که کار گه شتووه به وه ی هه ندیک له نووسینه ئەورۆپاییه کان وایان له که سیتیه که ی کردووه وه کوو «قیددیس» یکی مه سیحی ده ربکه ویت! وا هه ست ده که یته وه سفی قیددیس یکی مه سیحی ده که ن! به لکو هه ندیکیان له وه ش زیاتر رۆشتوون که گوایه له کۆتاییدا و له سه ر جیگه ی مردن و پیش ئەوه ی به ریت؛ بووه ته مه سیحی! بۆ ئەوه ی به ته واوی ببیته قیددیس یکی مه سیحی!

پۆرتریتی صه لاهوددین، نیگاری Cristofano dell'Altissimo، ئیتالیا، ده وروبه ری ۱۴۹۰هـ کان

ئهم جوړه بیرکردنه وهی چوڼ دروست بووه؟ ئه ورؤپاییه کان چی کاریکیان به وینه به کی له م شیوهیه بو صه لاهو ددین ههیه؟

دوو لایه نی ههیه:

۱. دواى ئه وهى صه لاهو ددین له چه ند رووبه رووبوونه وه و به ریه كه وتیكدا خاچیه كانی شكاند، به تایه تی كه شاری ئه ل-قودسی لی سهندنه وه؛ بیرى مه سیحی ئه ورؤپایى و دهروونی مرؤفی مه سیحی خورئاوایی له م حاله ته دا پیوستی به وه هه بوو هه ستی ناخؤش و به ئازاری ئه و شكست خواردنه له سه ر دهروونی خوی سووك بكات، بویه به دهستی خویان نه بوو كه وینه به کی شكوداریان بو صه لاهو ددین كیشاوه وه كوو پیاویکی خانه دان و سه لار و لی هاتوو، و به لكو دیمه نی قیددیسیکیان پی داوه. هه مووی بو ئه وهی شكسته كیان بو په رده پؤش بكات و پاساوی بدات كه ئه م پیاوه خانه دان و شؤره سوار و «نورانی» و خاوه ن پشتیوانیه خواپیه یه كه تووشی هاتوون، ئه مه یه كه شكستی پی خواردوون، و ئیتر هه ر هیز و لایه نیکی تریش بواپه له به رامبه ریدا شكستی ده خوارد. ئه م شیوازه له لیكدانه وه توانیویه تی دهروونیان تیمار بكات، شیوازیکی دهروونی سهر كه وتوووه بو ئه وهی نه خویان و نه ئاینه كیان به ر گومان نه كه ویت، بو ئه وهی وا دهرنه كه ویت كه سه رچاوه ی شكسته كه لی نه هاتووی خویان یان ئاینه كیان و ئه و خاچیه كه هه لیان گرتوووه و پشتیوانی لی نه كردوون!

هه میشه ئه م جوړه لیكدانه وه ئه فسانه ییانه ئاماده ن بو پاساودانی شكستیك كه ناویستریت دانى پیدا بزیت. وه كوو چوڼ كاتیک ئیمپراتوری بیزه نتی (هیرا کلیوس) Heraclius (۵۷۵-۶۱۰-۶۴۱ ز.) و سوپا كه ی له سووریا له به رامبه ری سوپای عه ره بی-ئیسلامیدا، له جهنگی (ئه ل-یه پمووك)، سالی (۶۳۶ ز.)، شكاه و ئه م به شه ی ئیمپراتوریته كه ی له ده ست چوو، كه ئه مه سه ره نجامیكى چاوه پروان نه كراو بوو و شكستیكى به ئازار بوو؛ هیرا کلیوس دواى شكسته كه كشایه وه بو ئه ناكیه، و له وی پراویژكارانی كوكرده وه بو تیرامان له هؤكاری شكسته كیان، هه موویان یه كه دهنگ بوون له سه ر ئه وهی شكسته كه برپاریکی خواپیه و سه ره نجامی «گوناهباری» ی خه لكه كه ی خویانه، به هیرا کلیوس خؤشیه وه، و ئه ویش ئه م لیكدانه وه و پاساودانه ی په سه ند كرد، و تا راده یه كه هه په سان و شوکی هیرا کلیوسی كه م كرده وه. هه رچه ند ئه م لیكدانه وه و پاساودانه و جوړیكى تره (جیاوازه له وهی خاچیه كان له به رامبه ری صه لاهو ددیندا)، كه نایه ویت دان بنیت به لی هاتووی لایه نی دوژمندا به لام دهیه ویت شكسته كه بگپرتیه وه بو برپاریکی خویای و كه مته ر خه مییه كه له به جی هینانی رینماییه كانی ئاینه كیاندا، بو سه ركوت كردنی ئه و بیرۆكه یه ی یه كه سه ر بازده داته بیر و هه ستیانه وه كه شكستی سوپا كیان كه ئالی خاچی مه سیحی هه ل گرتوووه؛ سه ره نجامی لی نه هاتووی خواوه نده كیان و ئه و خاچیه كه خزمه تی ده كهن. ئاخه له كوڼدا شكستی سوپا یه كه وه كوو شكستی خواوه ند و په رستراوی ئه و سوپا یه و ئه و دروشم و هیماپیه ی به رزیان كرده وه ته وه بو پوانراوه، چونكه له بنه رپه تیشدا هه ل گرتنی ئه و دروشم و هیما پیرؤزه له - بو نمونه - ته خته داری

خاچ یان له شیوهی ئالادا بو هینانی سهرکه وتن بووه له خواوه نده وه. هر بویه نووسره ئیسلامیه کانیش کاتیک پروبه پروبوونه وه له گه ل سوپا مه سیحیه کان وینه ده که ن؛ زور جار ده گپږنه وه که له کاتیکدا مه سیحیه کان خاچه کانیان بهرز کردووه ته وه به ئومیدی سهرکه وتن له جهنگدا؛ به لام هیچ سوودیان بویان نه بووه و له کوتاییدا خاچه کان که وتوونه ته سهر زوی. ئەم دیمه نه له «فتوح الشام» ی واقیدیدا بهر چاو ده که ویت که له زور جیگه دا مه سیحیه کان به «خاچ په رستان» («عبد الصلبن») ناو ده بات، و پسپوران پروایان وایه ئەو ده قه ی ئەم نووسراوه که له بهر ده سته؛ ناگه پږته وه بو واقیدی خوی، یان دواي خوی و - هه تاکو - دواي جهنگه خاچه کان دارپژراوه ته وه یان بوی زیادکراوه.

ب. لایه نی دووه می ئەم وینه پیروز و دره وشاوه یه صه لاهوددین له لای ئه ورؤپاییه کان، که له بنه په تدا له سه ده ی (۱۳ ز.) دا دروست بووه، ئەمه یه که ئەم وینه یه له بهرام بهری وینه ی فرمانپه وایانی (ئه ل-مه مالیک) ی میصر، له دواي ئه یووویه کان، و به به راورد به وان، کیشراوه، به تاییه تی فرمانپه وایه کی مه ملوویکی وه کوو (ئه ل-ظاهیر به ییه پس) (۶۲۰-۶۵۸-۶۷۶ ک.)، که له چاوی ئه واندا و له چاو صه لاهوددین و ئه یووویه کان ئەم فرمانپه وایه مه ملوویکانه وه کوو کۆمه لیک جهنگاوه ری چلکاوخوری بن هه ست و دور له شارستانی و خانه دانی ده رکه وتوون.

۲. پالنه ری لایه نه خوره ه لاتیه که:

بی گومان وینه ی یه که می صه لاهوددین ئەو وینه یه یه که سهرچاوه سه ره کیه کانی ژیاننامه که ی و میژووی ده ولته که ی کیشاویانه، که ئەمه هه ر له خوره لات و به لکو هه ر له ژیانی خویدا ده سته پی کردووه، به تاییه تی له سه ر ده سته ئه وان هیش که له خویه وه نزیک بوون، وه کوو (ئه ل-قازی ئه ل-فاضیل) (۵۲۶-۵۹۶ ک.) (که له سه رده می صه لاهوددیندا وه کوو پیای دووه می ده ولته که وای بووه، به لکو به پږه به ری راسته قینه ی کاروباری ناوخوی ده ولته که بووه که صه لاهوددین له جپی خوی داناهه). جا ئەم جوړه نووسینانه که سه ر به ده ربار و «ده سته ودایره» هه که ی خوی بوون، یان سه ر به هه مان ئایدیولوجیا و ئامانج بوون، به شیوه په که که سیتی صه لاهوددینیان وینه کردووه که هه ندیک جار ده بیاته ئاستی پیغه مبه ران، و جاری وایه به راوردی ده که ن به پیغه مبه ریکی وه کوو (یووسوف)، به تاییه تی که صه لاهوددینیش خوی ناوی «یوسف» ه، ئینجا کۆچی کردووه بو میصر و له میصر گیرساوه ته وه، پاشان که سوکاره که یشی له وی پی گه یشتوون، که ئەمه هه مان چیرۆکی (یووسوف) پیغه مبه ریشه (و له بنه په تیشه وه بنه ماله ی ئه یوووی به ته مای فرمانپه وایه ی و گرتنی میصر بوون، و یووسفی کوری هه لکه وته ی بنه ماله بو ئەم پله یه ئاماده کراوه). هه ر له م بابه ته ده وتریت کاتیک صه لاهوددین له دایک ده بیت و باوکی ناوی ده نیت «یوسف»؛ ئەمه به و هه ست و مه به سته وه بووه که خوی وه کوو (یه عقووب) پیغه مبه ر هاتووه ته پیش

چا که نارام گرتنی له دووری کوره کهی نمونه یه، ئیتر وه کوو چۆن یه عقووب پیغه مبه ر یووسف پیغه مبه ری بووه؛ ئەمیش (یووسف) ی بووه که صه لاهود دینه، له هه مان کاتیشدا به گشتی خۆی به (ئهیووب) پیغه مبه ر هاتوو ته پیش چا که ئەمیش هه ر نمونه ی نارام گرتن و خۆپاگریه.

ئهو شاعیرانه ی له بنه ماله وه نزیك بوون ئاماژه یان بو ئه م بیرکردنه وه یه کردوو، وه کوو (عیمادوددینی کاتب) - له ستایشی نه جموددین ئهیووبدا - وتوو یه تی (۱):

وَيَسْتَقِرُّ بِمِصْرَ يُوسُفُ، وَبِهِ
تَقَرُّ بَعْدَ التَّنَائِي عَيْنُ يَعْقُوبَ

وَيَلْتَقِي يُوسُفُ فِيهَا بِأَخَوْتِهِ
وَاللَّهُ يَجْمَعُهُمْ مِنْ غَيْرِ تَثْرِيْبِ

واته: «یووسف له میصر ده گیرسیتته وه، و دوا ی لیک دووری چاوی یه عقووب شاد ده بیتته وه، و له وی یووسف به دیداری براکانی ده گاته وه، و خوا به بی سهرکۆنه کۆیان ده کاته وه».

ههروه ها شاعیرکی تری ئهو سهرده مه، که (عه رقه له) ی دیمه شقی (۴۸۶-۵۶۷ ک.) له (حه سسانی کوری نومه یری که لبی)، و یه کیک بووه له شاعیرانی سه ناخوانی صه لاهود دین (و ده لێن صه لاهود دین په یمانی پی دابوو ئەگەر میصر بگریت هه زار دیناری پی به خشیت)، وتوو یه تی (۲):

رَبِّ! كَمَا مَلَكْتَهَا يُوسُفَ الصَّ
دَيْقَ مِنْ أَوْلَادِ يَعْقُوبَ

مَلَكْهَا فِي عَصْرِنَا يُوسُفَ الصَّ
ادِقَ مِنْ أَوْلَادِ أَيُّوبَ

واته: خوا یه وه کوو میصرت کرده شانشینیی یووسفی «الصدیق» له کورانی یه عقووب، له م سهرده مه یشماندا بیکه ره شانشینیی یووسفی «الصادق» له کورانی ئهیووب.

جگه له م پیروژکردن و وینه پیروژکراوه؛ به گشتی ئەم نووسینانه کاریان بو ئه وه کردوو وه کوو نمونه ی «سولتان» ی دادپه روه ر پیشانی بدن، و به مه مافی فه رمانزه وایی و «شه رعیه ت» ی زیاتر بچه سپین، له به رامبه ر رکه به ره کانیدا. شیعر و قه سیده «مه دحی» و پرستایشه کانی شاعیره کانی سهرده می خۆی و دوا ی خۆی به شداریی زۆریان کردوو له چه سپاندنی ئهو وینه یه و - به سروشتی زمانی شیعر و «مه دح» - زیاده ره و بییشان تیدا کردوو. ئەم جوړه نووسینانه دوا ی مردنی خۆیشی به رده وام بوون، له سه ده کانی ناوه راستدا، که به شدارییان کردوو له دروست کردنی ئهو وینه ئه فسانه یییه که سیتیه که دا.

بو یه ئەم نووسینانه ده بیت به وریاییه وه مامه له یان له گه ل بگریت، و به راورد بگرین به سه رچاوه جیاوازه کان، هه تا فریوی ئامانج و ئه جیندا تایبه تیه کانیان نه خۆین، و بتوانین له ئه نجامی به راورد و ساخکردنه وه راستیه میژوو ییه کان وه کوو خۆیان بدۆزینه وه.

۳. کورت کردنه وهی که سیتیه که

فاکتريکی تری پیکهاتنی ئەفسانهی ئەم که سیتیه؛ ئەوهیه له زۆربهی ناوهندهکان و له زهینی زۆرینهدا کورت کراوه توه له پۆله میژووویه سهره کیه کهیدا، که پرووبه پرووبونه وه و جهنگه کانیه تی له گه ل خاچیه کان (که ئەمه له نووسینه ئورۆپاییه کاند، له کۆنه وه؛ دیاردهیه کی سهره کیه)، له م چوارچیوه یه شدا تیشکی زیاتر ده خریته سهر سهرکه وتنی له جهنگی (حیططین) و سهندنه وهی ئەل-قودس له خاچیه کان (۱۱۸۷ ز). (که ئەمه به تاییه تی له بیرى ئیسلامیدا کردوو یه تیه پالنه وانیکى بن وینه و پیرۆز، پیرۆزییه که له پیرۆزیی شاره که وه له ئیسلامدا ئاو ده خواته وه).

دره وشاوه ترین پالنه وانى ئیسلام له سهرده مانى
ئىسلامی دوا ییدا: رزگار که رى ئەل-قودس و
شکینه رى خاچیه کان

ئیت به گشتی که سیتیه که له م لایه نه دا کورت ده کریته وه، و لایه نه کانی تری که سیتیه که و میژوو وه که ی پشت گوئ ده خرین و تیشکیان ناخریته سهر، بۆ مونه: ئەو پۆله خراپه ی که صه لاحود دین بوویه تی له له ناو بردنی فاطیمیه کان، نه ک ته نها وه کوو بنه ماله ی فه رمان په وا، به لکو وه کوو کولتور و که له پووری شارستانی و سرینه وهی قوناغیکى دره وشاوه له زور لایه نه وه. هه تاکوو له باره ی پۆله میژوو یه سهره کیه که ی صه لاحود دین که پرووبه پرووبونه وهی خاچیه کانه، له مه شدا تیشکی زیاتر ده خریته سهر پرووبه پرووبونه وهی یه کلا که ره وه و جهنگه که (حیططین) و سهندنه وهی شاره پیرۆزه که، ئیت ماوه ی پیتتر، ماوه ی ئاماده کارى بۆ ئەو پرووبه پرووبونه وهیه، و ماوه ی دوا ی ئەوه ش؛ تیشکی ناخریته سهر. له کاتیکدا له هه لۆیسته کانی پیتش پرووبه پرووبونه وهی خاچیه کان و پیتش جهنگی (حیططین)، و دوا ی ئەوه ش، صه لاحود دین هه لۆیستی

وای هه بوون که جیی شانازی نین، هه تاکوو بۆ ئەم پۆله میژووویه سهره کیهی شی که بریتیه له پووبه پووبوونه وهی خاچیه داگیره ره کان و ده رکردنیان له ولاتانی ئیسلامی.

٤. کورت کردنه وهی پووداوه کان و ده سکته وته کان له یه ک که سیتیدا:

هه ندیک که سیتی له میژوودا سهرباری لیهاتوویی خویان به ختی ئەوه یان هه یه پوژۆهی که سانی تر ته واه ده که ن و بهری پهنجی پیشینانیان ده خۆن و له سه ره ئەو بنچینه یه وه شکۆمه ندیه ک بۆ خویان بنیات ده نین. دواییش له میژووخوانی و هۆشیاری خه لکدا زیاتر ناوی ئەوان ده میتیت و که متر ناوی پیشینانیان. سه لاهوودین یه کیکه له م که سیتیه نه. ئەو پۆله میژووویه که سه لاهوودین بینویه تی، به تاییه تی ریکه ستنی ولاتانی شام و میصر و خستی فاطیمیه کان و ئینجا پووبه پووبوونه وهی خاچیه کان و سه ندنه وهی ئەل-قودس؛ پوژۆیه ک بووه که پیشتر له میشکی ئیمپراتۆر و سولتان و ئەمیر و سه رکرده کانی سه لجووقیه کان و ئەتابه که کاند بووه، به تاییه تی سولتان (ئالپ ئەریسلان) ی سه لجووقی، و ئەتابه که کانی مووسل: زهنگیه کان: (عیمادودین زهنگی)، و (نوروددین مهحموود) ی کورپی، پاشان باپیره ی بنه ماله ی ئەییووبی (ئییووبی کورپی شادی) باوکی سه لاهوودین، و (شیرکۆ) ی برای، مامی سه لاهوودین، که هه ردووکیان له سه رکرده و «والی» له کانی نوروددین مهحموود بوون و به شی ک بوون له ده وله تی زهنگی.

سولتان (ئالپ ئەریسلان) (١٠٢٩-١٠٧٢ ز.)، پیشتر هه مان ئامانجی له ناو بردنی فاطیمیه کانی هه بووه، چونکه فاطیمیه کان شیعه بوون و ئەمانیش (سه لجووقیه کان) پشتیوانی سه رسه ختی ئیسلامی سونین له به رامبه ری شیعه و باطینیه کاند [قوتابخانه کانی (نیظامیه) و ده رکه وتنی جووهینی و غه زالی و پاشان عیمادوددینی ئیصفه هانی و به هائوددین ئیبن شه دداد تییاندا؛ له «حه سه نات» ی سه لجووقیه کان، به تاییه تی (نیظام و مولک) ی وه زیریان، به سه ره ئیسلامی سونیه وه، که له م قوتابخانه دا تیوری سازی ده کرا بۆ پووبه پووبوونه وهی ئیسلامی شیعی و باطینی (هه مان ئەو ریگه یه ی ئیسته ش ته وژم و هیز و قه واره ئیسلامیه سونیه کانی ئەم سه رده مه له سه ره تا و دامه زاندا ده یگر نه بهر به دروست کردنی «مه دره سه» گه لی خویندن و په روه رده ی ئیسلامی، که به و شیوه یه ئاماده کاری ده که ن بۆ به هیز کردنی ته وژمه ئیسلامیه سونیه که، وه کوو له سه ره له دانی گروپی (حیزبولل) له کوردستانی باکوور بینیمان، و گروپه کانی تری وه کوو (تالییان) و هه تاکوو جیهاده کانی سوعوودیه یه ش ته نها هه ندیک نمونه ی ترن]، و ئەمانه له راستیدا ئاماده کاری یه که من بۆ ده سکته وته کانی سه لاهوودین و ئەییووبیه کان که به پله ی یه ک ده سکته وتی سه رخستنی ئیسلامی سوننی و نابوو تکردنی ئیسلامی شیعی و باطینی و عه قلانی بوون و ئینجا به پله ی دوو پووبه پووبوونه وهی دوژمنه ده ره کیه که (خاچیه کان) بوون، به تاییه تی که ئەم دوانه ی دوایی: عیمادوددین و ئیبن شه دداد، که ئەدیب و میژوونووس بوون؛ دوایی له هه ره ده رکه وتوانی ده رباری

سه لاهوددین بوون که خزمه تیان کردووہ]. جا سولتان ئالپ ئهریسلان، دواى ئه وهى گه لیک ناوچهى مه سیحی نشینی، وه کوو ئهرمه نستان و گورجستان، داگیرکرد به ناوی بلاوکردنه وهی ئیسلامه وه، ئینجا کشا به ره و شام، له وئ ئابلووقه ی ده وله تی (میرداسی) ی دا که ده وله تیکی شیعه یی بوو و خسته سه خیلافه تی عه بباسی و دایپر ی له خیلافه تی فاطیمی، و سه رکرده یه کی سه ربازیی خو ی نارده باشووری شام و هه ردوو شاری (ئه ل-په مله) و (ئه ل-قودس) ی له ده ستی فاطیمیه کان ده ره ئینا. به م شیوه یه ده سه لاتی فاطیمییان له شام لاواز کرد، به بی ئه وهی خویشیان (سه لجووقیه کان)، له دواى ئالپ ئهریسلانه وه، ئه وه نده یه کگرتوو و ته با بن له ناو خو یاندا (په نگه بتوانین بلتین هه ر ئه م بارودوخه ش پینگه ی خوش کردووہ بو له ده ست چوونی ئه ل-قودس و داگیرکرانی له لایه ن خاچیه کانه وه، و ئه گه ر هه ر له ده ستی فاطیمیه کاندایه؛ نه ده که وت و داگیر نه ده کرا). جگه له وانه ش ئالپ ئهریسلان له (جهنگی مه لازگیرد) ۶۶۳ ک. / ۱۰۷۱ ز.) دا بیزه نته کانی شکاند و ئیمپراتوری بیزه نته ی (پرومانوس ی چواره م) Romanus IV ی دیل کرد و به دواى ئه مه دا بیزه نته کان زوربه ی ئه نه دۆل و ئاسیای بچووکیان له ده ست دا و خرایه سه ر ده وله تی سه لجووقی که له مه لقی «سه لجووقیه کانی پوم» پیکه ات و تورکی (ئوغوز) له ئه نه دۆل نیشه جئ بوون، و کیانیکى ئیسلامی سوننی تورکی له و کاته وه هه تا ئیسته له ئه نه دۆل چه سپا، و ئه مه سه ره تابه کیش بوو بو هاتنی عوسمانیه کانیش.

پاشانیش که هیزشه خاچیه کان ده ستیان پئ کرد؛ چه ند سه رکرده یه ک له هه لمه تی به رگری و پروبه پروبوونه وه دا ده رکه وتن. هه ر پيش زهنگیه کان؛ سه روکی بنه ماله یه کی ناسراوی چه له ب که قازی (ئین ئه ل-خه ششاب) ه؛ توانی سه روکایه تی به رگریه کی میلی له شاری چه له ب بکات کاتیک خاچیه کان ئابلووقه یان دا، و سه رکه وتوو بیت له و به رگریه دا. ئه مه ش به هاوکاریی ئه میری تورکمانیی مووسل (ئاق-سونقور) باوکی عیماوددین زهنگی.

کاتیکیش (عیماوددین زهنگی) له (۱۱۲۷-۱۱۲۸ ز.) بووه ئه تابه گی مووسل و چه له ب، و له وانى پيشوو به توانا تر بوو و پالنه ری ئاینی به هیزتر بوو؛ ئامانجی یه کخستنی شام و میصر بووه نه خشه ی ستراتیجی، و توانا و ده سه لاتی بو ئه م ئامانجه ته رخان کرد، و توانیشی ئیماره تیکی مه سیحی خاچیه کان که ئیماره تی (ئه ل-پوها) بوو بخات و به مه ش گورزیکى کاریگه ریان لئ بدات.

ئینجا دواى خو ی (نووروددین مه حموود) ی کوپی بووه ئه تابه گی چه له ب (و پاشان دیمه شق) و له و ئامانجه ستراتیجیه دا جئ گرتوه وه، که یه کخستنی شام و میصره، نه ک میصری فاطیمی، به لکو به خستنی خیلافه تی فاطیمی و دروست کردنی سه لته نه تیکی ئیسلامی سوننی که له لایه نی هیماویه سه ر به خیلافه تی سوننی عه بباسی بیت، ئینجا ئه م شام و میصره یه کگرتوو له هه ردوو لاهو ئابلووقه ی خاچیه کان بدن و ده ریان په رپنن. بو ئه م مه به سته ش له چه ند لایه نیکه وه کاری کرد: لایه نی یه که م:

ئەۋە بوو ئەۋ رېيازە شىعەى پىشتەر بىنەمالەكانى حەمدانىەكان و مىرداسىەكان و عوقەلىيەكان لە حەلەب چەسپاندبوۋيان؛ وردە-وردە لەناۋەرد، بە قەدەغەكردنى ھەندىك لە دروشمە ئايىنەكانيان و دوورخستىنەۋەى رابەرەكانيان. لايەنى دوۋەم: دووبارەكردنەۋەى ھەمان نەخشەى سەلجوقىەكان و (نىظامومولك)ى ۋەزىر، بە كردنەۋەى قوتابخانەى ئىسلامى لەسەر رېيازى سوننى، بۇ ئەم مەبەستەش كۆمەلىك لە دەرچوۋانى ھەلگەۋتوۋى قوتابخانەى نىظامىيەى سەلجوقىەكانى ھىنا و كردنى بە مامۇستا و رابەرى قوتابخانە ئىسلامىەكانى حەلەب، كە لەم قوتابخانانەدا خەرىكى تىۋرىسازى و پىنمايى و پىشتىۋانى رېيازى سوننى بن و دژايەتى رېيازى شىعەى بكن، و بەم شىۋەى كۆمەلگا ئامادە بكن بۇ پىكەۋەنانى دەۋلەتتىكى ئىسلامى سوننىيە كگرتوۋ لە ناۋچەكەدا. لايەنى سىئەمىش: بە دەست تىۋەردانى سەربازى لە كاروبارى مىصر، سەرەتا نووروددىن (شىركۆ)ى بە ھىزى سەربازىەۋە (و بە ناردنى سەلاخوددىنى برازاي لەگەلى) نارد بۇ پىشتىۋانى لە ۋەزىرلىكى فاطىمىەكان كە (شاۋەر)ە كە لەگەل ۋەزىرلىكى تردا بەشەر ھاتبوو، لە بەرامبەر كۆمەلىك پەيمان و دەسكەوت، كە دوایى شاۋەر ناپاكى كىرد و داۋاي يارمەتییى لە خاچىەكان كىرد دژى شىركۆ و ھىزەكەى كە لە قەلىكە لە مىصر خۇيان قايم كىردبوو، جارلىكى تىش شىركۆ - كە زۇر تامەزرۇى گرتنى مىصر و پروخاندنى خىلافەتى فاطىمى بوو - لەگەل سەلاخوددىنى برازاي بە ھىزى سەربازىەۋە گەپايەۋە مىصر و ئەم جارەش شاۋەر لەلایەن خاچىەكانەۋە ھىزى بۇ ھات، كە شىركۆ سەرکەۋتتى بەسەرياندا بەدەست ھىنا، جارلىكى تىش كە خاچىەكان ئابلوۋقەى شارى ئەل-قاھىرەيان دا؛ شاۋەر بۇ بىھىۋاكردنى خاچىەكان لە شارەكە ئاگرى لە شارەكە بەر دا، كە ئىتر خەلىفەى فاطىمى ناچار بوو داۋاي فرىاكەۋتن بىئىرت بۇ نووروددىن لە دەستى خاچىەكان و شاۋەر رزگاربان بكات، ئەم جارەش نووروددىن شىركۆ دەنئىرت كە ئەمىش سەلاخوددىن لەگەل خۇى دەبات، لەگەل ھىزىكدا، كە ھەر بەگەشىتنى شىركۆ خاچىەكان ئابلوۋقەكەيان ھەلگرت و مىصرىان بەجى ھىشت. خەلىفەى فاطىمى، ئەل-عاصىد، شاۋەرى لە سىدارە دا، و پلەى وىزارەت درا بە شىركۆ، لە ھەمان كاتىشدا شىركۆ كارى دەكرد بۇ ھەلۋەشانندەۋەى خىلافەتى فاطىمى، و دوای ماۋەيەكىش شىركۆ بە نۆرەيەكى سىنگەكوژى دەمرىت و سەلاخوددىن لە جىى دەبىتە ۋەزىر، و پرۇسەى كۆتايى ھىنان بە خىلافەتى فاطىمى درىژە پىدەدات، تا لە كۆتايىدا و بە پەستانى نووروددىن سەلاخوددىن كارى كىرد بۇ لىردنى نزا بۇ خەلىفەى فاطىمى لە وتارى ھەينىدا و گۆرپىنى بۇ ناۋەپىنانى خەلىفەى عەبباسى ئەۋ كاتە (ئەل-موسستەضىئە)، كە مەلایەكى سوننىيە مووسلى (!) يەكەم جار ھات بۇ ئەل-قاھىرە و ئەۋ كارەى كىرد، و دوایىن خەلىفەى فاطىمى بۇ خۇى مرد بەبى ئەۋەى بزائىت خىلافەتەكەى نەماۋە. ھەتا دوایى نووروددىنىش مرد و دەسەلاتى مىصر و شام بۇ سەلاخوددىن مایەۋە.

جا بەم شىۋەى سەلاخوددىن لەژىر سايەى پەرۋەرەدى شىركۆى مامى، و لەسەر مىراتى ھەۋل و ماندوۋبوۋنەكانى نووروددىن، ھەلگەۋتوۋە، ئەۋ نەخشەيەى پىشىنانى ئەۋ دايانناۋە و بە درىژايى زياتر لە سەدەيەك كارىان بۇ كىردوۋە؛ سەلاخوددىن دوایىن قۇناغى ئەم نەخشەيەى جىبەجى كىرد،

هه تا دهوله تی فاطیمی به ته واوی له ناوېرد و خاچیه کانیشی له ئه ل-قودس ده رکرد، ئه مانه هه موویان نه خشه و ئامانجی ئه وانی پېشوو بوون به لام سه لاحوددین پېیان گه یشته چونکه له دوا قوناغدا هات و ئه وانی پېشوو به ته واوی رپیان بو خوش کردبوو و ئاماده کاریان بو کردبوو. به لکو هه له چوارچپوهی ناردنه کانی نوووددین و هه لمه ته کانی شیرکو سه لاحوددین که وته هاوکیشیه سیاسی میصره وه (بویه لیره وه ده توانین بلین ئه بیوویه کان له لایه نی سیاسی وه لقیکن له زه نگیه کان)، و به مردنی شیرکو می مامی ده سه لاتی له میصر بو ماوه یه وه. و له راستیشدا سه لاحوددین له سه ره تاوه به ته مای میصر نه بووه و به سووربوونی باوک و مامه ی به شداری چالاکي و پروداوه کانی میصری پی کراوه، به تاییه تی دوا ی ئه وه ی چهنه مانگیک له قه لای ئیسکه نده ریه ئابلووقه ده دریت؛ ئیتر بو جاری داهاتوو که داوا ی لی ده کرایت له هه لمه تدا بو سه ر میصر به شدار بیت؛ خو ی وتوویه تی «هه ر وه کوو ئه وه وا بوو به پریم بکه ن بو مردن!» و وتوویه تی: «ئه گه ر پاشایه تی میصر بخه نه بهر ده ستم؛ بو ی ناچم، چونکه له ئیسکه نده ریه ئه وه نده تالوم چه شته که هه رگیز بیرم ناچپته وه!» به لام ئیتر سووربوونی باوکی و شیرکو می مامی و جگه له وانیش نوووددین سه لاحوددین خستووه ته ناوجه رگه ی گورانکاریه کانی میصری ئه و کاته وه.

دوا ییش سه لاحوددین له زوربه ی پئوشوین و ته گبیره کانیشدا شوینپی ئه وانی پېشووی هه ل گرتووه، به تاییه تی نوووددین. هه ر بو موونه؛ پېشته نوووددین زه وی وزاری کشته وکالیی ده دا به سه رکرده سه ربازیه کان که به ره مه که ی بو خو یان بیت، و له م رپگه یه وه هه لمه تی جیهادی پاره دار ده کرد و سه ربازه کانی هه ر سه رکرده یه کی له کاتی پئویستدا بانگ ده کرد بو هه لمه ت بردن. سه لاحوددینیش هه مان پئوشوینی گرت بهر له گه ل هه ندیک چاکسازی. هه تا کوو پېشته نوووددین که ئاواتی سه ندنه وه ی ئه ل-قودس بوو مینه ریکی تاییه تی ئاماده کردبوو که کاتیک شاره که ی گرتوه له به یت ئه ل-مه قدیس وتاری له سه ر بدات، سه لاحوددینیش کاتیک شاره که ی له خاچیه کان سه ندنه وه؛ هه مان مینه ری هینا و له به یت ئه ل-مه قدیس داینا تا وتاری له سه ر بدات! له زور شتی تریشدا سه لاحوددین شوین پی سه لاجووقیه کان و ئه تابه گه کانی مووسلی هه ل گرتووه، وه کوو له هینانی کویله ی کپراوی تورک و کردنیان به سه رباز و جه نگاوه ر که به شیکی گرنگی سوپا بوون.

به م شیوه یه ده سه که وته کانی سه لاحوددین ئه نجامی هه وله کانی ئه وانی پېشی خو ی بوون، و ساده کاریه ئه گه ر سه رکه وته کانی هه موویان بدرینه پال لپه اتووی خو ی به ته نها. راسته میژوونوو سه کان به گشتی ئه م ورده کاری و میژوو ده زانن، به لام زورینه ی خه لک که ئه و هوشیاریه میژووییه یان نیه؛ چه زیان له زه ق کردنه وه ی یه ک سه رکرده و یه ک که سیپی ئایدیالیه که هه موو ده سه که وته کان و کاره گه وره کانی تیدا کۆبکه نه وه و پیرۆزی بکه ن و وه کوو «القائد الضرورة» بو ی پروانن. ئه مه یه که سه رکرده یه کی وه کوو سه لاحوددین له خه یالی ئیسلامیدا کردووه ته دیارترین «پاله وانی ئیسلام».

به کورتی؛ لئ هاتوووی و ئه و پۆلهی سه لاهوددین له قۆناغی خۆیدا بینویه تی، وه کوو پاستیه کی میژوووی؛ هۆکار و فاکته ری زۆری هیه، که توئیژینه وه و به دوا داچونی زۆری بۆ کراوه و لیکۆئینه وه کان به زیاده وه تیشکیان خستوو ته سه ریان.. ئه وه ش وه کوو گه شه و په روه دهی مندالیی سه لاهوددین، له ژیر سایه ی باوکی و پاشان مامی و پاشان نوو رو ددین زه نگی، و به سه بر دنی به شیکی زۆری ته مه نی منالیی له قه لدا (له به عله به ک)، قه لایه ک که ده ییت هه میشه به رگری لئ بکریت و ئاماده باشی تیدا بکریت، له وئ و له و ده ورو به ره به چاوی خۆی هیرش و ویرانکاریی خاچیه کانی بینوه، ئینجا وه رگری لئ پیرسراویتی له ته مه نیکی که مدا. پاشان هۆکاری تری وه کوو جن گرتنه وهی سه رکرده کانی بنه ماله ی زه نگی و وه رگری پۆلی ئه وان، و نه بوونی سه رکرده ی لئ هاتوووی تر که بتوانیت ئه و پۆله بینیت که له و کاته دا پیوست بوو؛ هه موو ئه مانه بوونه ته هۆی ئه وهی سه لاهوددین بتوانیت ئه و پۆله میژووویه بینیت، هه م وه کوو پآله وانیککی میژوووی به رگری له به رامبه ر جه نگی خاچیه کان، و هه م وه کوو دامه زرانندی بنه ماله یه کی فه رمانه یه وای سه ده کانی ناوه پاست که ئیمپراتۆریتییه کیان دامه زاندوو به ماوه ی دوو سه ده به رده وام بووه.

5. ئامانج و ئه جیندای نوئ:

له جیهانی ئیسلامی هاوچه رخیشدا، دیسان جاریککی تر ئه فسانه ی سه لاهوددین ئاماده یی په یدا ده کاته وه، چونکه بۆ ئامانجگه لیک و ئه جیندای سیاسی و تاییه تی به کار دیت. لیره وه پآله وانیتی سه لاهوددین ده گاته ئه وهی ده بیته به شیکی له ماده ی په روه ده ی ئایینی و نیشتمانی، و به لکوو ده بیته وینه ی سه ر پولی پۆسته. تاکوو وای لئ هاتوو هه ندیک له سه رکرده و «زه عیم» هه ره بیه نه ته وه ییه کان، له سه ده ی بیسته مدا، هه وئیان داوه وینه یه ک له شیوه ی ئه م که سیته بۆ خۆیان دروست بکه ن. به تاییه تی که له سه ده ی بیستدا جاریککی تر ئه ل-قودس که وته ژیر داگیرکاریی دوژمنیککی ئایینی تر که یه هوود و ده و له تی ئیسرائیله که دوژمنایه تی ئه م دوژمنه بوو به هه وئینی فیکری نه ته وه یی عه ره بی. ئیتر هه ندیک له سه رکرده و «زه عیم» هه ره بیه نه ته وه ییه کان بۆ سه رکردنی هۆشیاریی جه ماوه ره که یان و سه رخۆش کردنی ئه م جه ماوه ره به باده ی سه رو کایه تی و پێشه نگی و «زه عیمی» ی خۆیان به رویان ده دا به پرۆپاگه ندای که سیته ی سه لاهوددین وه کوو پآله وانانی نه ته وه یی عه ره ب و خه مخۆری خاکی عه ره ب و نه ته وه ی عه ره ب. وه کوو له فیلمی «الناصر صلاح الدین» دا ده رکه وت، که میصر له سه رده می (جه مال عه بدول-ناصر) دا به ره مه می هینا، و کاری ده ره یه نه ی عه ره بی ناودار (یوسف شاهین) بوو (سالی ۱۹۶۳).

له م فیلمه دا سه لاهوددین وه کوو پآله وانیککی نه ته وه یی عه ره ب ده رکه وت، و کیشه ی شاری ئه ل-قودسی داگیرکراویش وه کوو کیشه یه کی عه ره بی و کیشه ی عه ره بی نیشه جیتی ئه و شاره پێناسه کرا، و فیلمه که به ئامانجی شکۆمه ندکردنی که سیته ی «ناصر» یککی نوئ بوو که جه مال عه بدول-ناصری سه روکی میصر

بوو که به «زه‌عیم»ی نه‌ته‌وه‌یی عه‌ره‌ب داده‌نرا، و ناوه‌که‌یشی کورت ده‌بووه‌وه بو «الناصر»، و له ریگه‌ی ئه‌و فیلمه‌وه که‌سیتی‌ه‌که‌ی له‌گه‌ل که‌سیتی «الناصر»ی یه‌که‌م که‌ سه‌لاحوددینه به‌رام‌به‌ر ده‌کران، ئیتر سه‌لاحوددین ده‌کرایه پال‌هوانی نه‌ته‌وه‌یی عه‌ره‌ب، و جه‌مال عه‌بدول-ناصریش ده‌کرایه سه‌لاحوددینی سه‌رده‌می نوئ. بو ئه‌م مه‌به‌سته و بو زیاتر به‌ئه‌فسانه‌کردنی که‌سیتی سه‌لاحوددین فیلمه‌که‌ به‌ پاده‌یه‌کی زور میژوویشی شیواندوهه. شایه‌نی ئاماژه‌یشه ئه‌م فیلمه له فیلمه هه‌ره‌کاریه‌ره‌کانی سینه‌مای میصری بوو و پۆلی سه‌ره‌کی هه‌یه له چه‌سپاندنی که‌سیتی‌ه‌که‌ی ئه‌فسانه‌یی و بئ‌وینه‌دا له خه‌یال‌دانی عه‌ره‌بی و ئیسلامی نویدا.

جه‌مال عه‌بدول-ناصر

(۱۹۱۸-۱۹۵۶-۱۹۷۰)

پۆسته‌ری فیلمی «الناصر صلاح الدين»، (۱۹۶۳)

جگه له میصری ناصیری؛ له عیراقی سه‌ده‌دامی‌شه‌دا که‌سیتی سه‌لاحوددین بو شکۆمه‌ندکردنی که‌سیتی (سه‌ده‌دام حوسه‌ین) و پیرۆزکردنی هه‌نگاوه‌کانی و کردنی به‌ پال‌هوانی عه‌ره‌ب و ئیسلام به‌کارده‌هات.

ئهو کاتانه پۆستهری پرۆپاگه ندا هه بون که له یه ک دیمه ندا سه ددام و سه لاهوددینان کۆده کرده وه و به راوردیان ده کرد له نپوان هه ردوو که سیتیه که و سوپا کانیان و رۆله میژوو ییه که یان، به تایه تی که سه ددامیش هه میشه په یمانی «ئازادکردنی فهله ستین» ی به عه رهب و فهله ستینه کان ده فرۆشته وه، و باس له وه ده کریت که به نیاز بووه له رپگه ی ئوردونه وه و به ده ست خستنی چه کی ناوکی ئیسپرائیل له ناو بیات و فهله ستین ئازاد بکات.

سوپای سه ددام و سوپای سه لاهوددین، یه ک ئامانج و دو سه رده م!

پۆستهریکی پرۆپاگه ندا ی به عسی

ههروه ها بیرى ئیسلامی سوننی له سه رده می نوئ که سیتیه سه لاهوددین وه کوو سه رمایه یه کی هیماپی به کارده هیئت، وه کوو فوونه ی سه رکرده ی ئیسلامی سوننی سه رکه وتوی دانا و دوورین و نه خشه کیش و جیبه جیکه ر و لپهاتوو، که هه میشه له خه می ئامانجه ئیسلامی و سونیه کاندایه، ئه م ئه ده بیاته ش دیسان به ره و ده دات به که سیتیه ئه فسانه ئاسای سه لاهوددین. ئه وه ی ئه م که سیتیه ی کردوو ته فوونه یه کی چاوه روانکراو ئه مه یه که فهله ستین و ئه ل-قودس له سه رده می نویدا له لایه ن یه هووده وه داگیرکراوه و قه واره و ده سه لاتیکه یه هوودیه تییدا دامه زریزراوه به ناوی «ئیسپرائیل»، بۆیه چاوه روانی کردنی «سه لاهوددین» یکی تر که بیته و جاریکی تر ئه ل-قودس رزگار بکاته وه؛ بووه ته به شیک له خه یالدا نی ئیسلامی نوئ. ئه م که سیتیه له ته وژمه ئیسلامیه سونیه نا-عه ره به کاندایه زیاتریش تاو ده سه نیت، به تایه تی تورکیه کان، یان به گشتی ئه وانیه خه ریکی زیندوو کردنه وه ی که له پووری سه رکرده ئیسلامیه تورکیه کانی میژوو ی ئیسلامی رابردوون، به تایه تی هه ندیک له سولتانه سه لجووقیه کان و ئینجا زه نگیه کان: زه نگی، و

مهحموود، چونکه باسی ئەمانه دەروازهیه که بۆ باسی سهلاحووددین که گوزهرپیداکردنی ههتیه.

ههروهها تهوژمه ئیسلامیه کوردیه که، وهکوو نموونهیه که و درێژهیه کی پهوتی ئیسلامی سوننی له ناوچه کهدا، هههمیشه کهسیتی سهلاحووددین زهق دهکاتهوه وهکوو ناویشانیکی سهرهکی «خزمهتی کورد به ئیسلام» و پهیوهندی نهپساوهی نیوان کورد و ئیسلام، و شانازی کورد و چوونه ناو میژوووه به هوی سهلاحووددینهوه، و بنهمایه کیش بۆ بهستنهوهی کیشهی کورد به ئیسلام و بهتاییهتی ئیسلامی سونیهوه، و پیناسه کردنی کورد به «نهوهی سهلاحووددین». جاروبار خهیاڵیکیش ختووکهی ههستیان دهوات که لهناو کوردا جاریکی تر سهرکردهیه کی ئیسلامی گهوره ههلبکهویت و سهلاحووددین جاریکی تر بیتهوه!

تیکشکاندنی ئەفسانه:

تیکشکاندنی ئەفسانه، به واتای تیکه‌یشتن و ده‌رکی واقیعی و تپه‌پاندنی ئەو خه‌رمانه‌ی پیرۆزیه‌ی ده‌وری ئەم که‌سیتییه‌ی ته‌نیوه، و بینینه‌وه‌ی که‌سیتییه‌که به‌و شیوه‌یه‌ی له‌ ژیا‌نی خۆیدا و له‌ قو‌ناغی میژوو‌یی خۆیدا هه‌بووه، و دۆزینه‌وه‌ی رپچکه‌ی گه‌شه‌کردنی و دروست‌بوونی و گه‌یشتنی به‌ فرمان و پۆل و پینگه‌ی خۆی له‌ ژیا‌نیدا، و باکگراوند و فاکته‌رگه‌لی پشتی ئەو رپچکه‌یه. بۆ ئەوه‌ی فریو نه‌خۆین به‌ وینه‌ی کولتووری و بارکردنه‌ ئایدیۆلۆجیا‌یه‌کان بۆ که‌سیتییه‌که. ئەمه‌ش به‌شیکه‌ له‌ هۆشیا‌ری میژوو‌یی و ئەرکیکه‌ له‌ ئەرکه‌کانی توپژینه‌وه‌ی میژوو‌یی.

«تیکشکاندنی ئەفسانه» ی سهلاحووددین، به‌ چه‌ند لایه‌نیک دیته‌ جی:

به‌مرۆف‌کردنه‌وه‌ی سهلاحووددین

هه‌نگاوی یه‌که‌م و هه‌ره‌گرنگی هه‌ل‌وه‌شاندنه‌وه‌ی ئەفسانه‌ی که‌سیتییه‌که؛ به‌مرۆف‌کردنه‌وه‌یه‌تی، له‌ رپگه‌ی تیشک‌خستنه‌ سه‌ر ژیا‌نی پۆژانه‌ی. سهلاحووددینی مرۆف‌ چۆن بووه؟ به‌دوو‌ر له‌و که‌سیتییه‌ ئەفسانه‌یه‌ی که‌ له‌ هۆشیا‌ری میلیدا هه‌یه‌تی، و له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئەو میژوو‌وه‌ په‌سمیه‌ی جه‌نگه‌کانی و ده‌وله‌ته‌که‌ی که‌ بۆی نووسراوه‌ته‌وه. بۆ نموونه: ته‌مه‌نی مندالیی چۆن به‌سه‌ر بردوووه؟ که‌ له‌م لایه‌نه‌وه‌ ژیا‌ننامه‌ کۆنه‌کانیش نا‌ته‌واوی زۆریان هه‌یه. پاشان هه‌لس‌وکه‌وت و شیوازی مامه‌له‌ و په‌فتاری له‌گه‌ل ده‌ورو به‌ر و که‌سانی تر له‌ ژیا‌نی پۆژانه‌یدا، و سیف‌ه‌ت و ئەدگا‌ره‌ سروشتی و په‌وشتییه‌کانی، و به‌کورتی ژیا‌ننامه‌ی سهلاحووددین وه‌کوو مرۆف‌نیک، مرۆف‌نیک به‌ ئازارکیشان و لاوازی و لایه‌نه‌ نیکه‌تیقه‌کانیشیه‌وه. هه‌موو ئەمانه‌ ده‌توانن سهلاحووددینی مرۆف‌مان پێ بناسین، دیمه‌نه‌کانی پشتی شانۆی ژیا‌نه‌ په‌سمیه‌که‌ی و پۆله‌ میژوو‌یه‌که‌ی که‌ ئەفسانه‌یه‌کی لێ دروست‌کردوووه. که‌ ئەم دیمه‌ن و حا‌له‌ته‌ مرۆیا‌نه‌ی سهلاحووددین

ھەندىك لايەنيان لە ژياننامە پەسميەكە و كەسپتتە جەماۋەرىيەكەدا ھەر دەرناكەون. بۇ ئوونە: كەم كەس دەزانپت كە صەلاھوددەين شەلىنپكى ھەبوۋە، كە شەلىن، پى كەردنى شەلە-شەل، لەناو ئەوانەى ژيانيان بە ئەسپسوارى بەسەر دەبەن؛ شتپكى بلاءو. بەلام - بۇ ئوونە - لە ھىچ يەكپك لەو ئمايش و فېلمانەى بۇ بەرجەستەكەردنى ئەم كەسپتتە ئەنجام دراۋن؛ ئەم لايەنەى كەسپتتەكە ناخرپتە روو، چونكە زيان دەگەيەنپت بە وپنە زەينە كاملەكە!

ھەر لەم بابەتە لە قۇناغپكدا، بەتايپەتى لە جەنگى (مەرج عەككا)، ۋەكوو (ئپن شەدداد) لە «النوادى السلطانية»دا - كە ژياننامەى صەلاھوددەينە - دەگپرتتەۋە، تووشى نەخۇشپپەك بوۋە كە لە ناوقەدى بۇ خواروۋە ھەتا ئەژنۇكانى دومەلى زۇرى لى ھاتوۋە، بە شپوۋەيەك نەيتوانپوۋە لەسەر قنگ دابنپشپت، بەلكو لە خپوۋەتەكەيدا لەسەر لاپادەكشا، ھەتاكوو نەيدەتوانى دابنپشپت بۇ نان خواردن، بەلام لەگەل ئەۋەشدا ھەر لە بەيانپەۋە ھەتاكوو خۇرئاۋابوون سوارى ئەسپەكەى دەبوو و دەھات و دەچوو و بەرگەى ئپش و ئازارى ئەو دومەلانەى دەگرت. ئپن شەدداد دەلپت: منپش ئەۋەم پى سەپرم بوو، ئەۋپش دەۋت: ۋەختپك سوارى ئەسپ دەبم؛ ئازارەكەم نامپنپت ھەتا دادەبەزم(۳).

ئەم حالەتە ھەرچەند نپشانەى تواناى خۇراگرىي زۇرى صەلاھوددەين دەگەيەنپت، و ئەۋەش دەگەيەنپت كە لە پپناۋى «جپھاد»كەى خۇيدا تەندروستپى خۇى پشت گوئ خستوۋە، بەلام لە ھەمان كاتدا وپنەى صەلاھوددەين ۋەكوو كەسپك لەبەر دومەل نەتوانپت لەسەر قنگ دابنپشپت؛ وپنەيەك نپە پپشان بدرپت و ۋەكوو لاپەنپكى كەسپتتە پپشنگدارەكە دەربكەۋپت، چونكە وپنە ئەفسانەپپەكە لەۋە گەۋرەتر و بەرزترە حالەتپكى سروشتپى نالەبەرى لەم شپوۋەيەى پپوۋە دەربكەۋپت!

نپگارپك، كە پپوا ۋاپە
صەلاھوددەين دەنوئپنپت،
دەۋرۋبەرى (۱۱۸۵ ز.)

لایه نیکو تر که په ننگه بو زور کهس چاوه پوان نه کراو بیت و پیچه وانه ی وینه پیروژ کراوه که ی که سیتیه که بیت؛ ئەوه یه سه لاهود دین به گه نجی مه یخوژ بووه، هه تا له میصر خه لیفه ی فاطیمی (ئه ل-عاضید) ده ی کاته وه زیر له جی شیکو ی مامی، و نازناوی «الملک الناصر» ی پی ده به خشیت، ئینجا سه لاهود دین «تهوبه» ده کات و واز له مه ی خواردنه وه ده هینیت. ئەم باسه لای ئەوانه هاتوو که میژوو نووسی بنه ماله بوون و دۆست و کارمه ندی ده ولته که یان بوون، و په ننگه یه کهم سه رچاوه ئەو ده قه بیت که به «منتخبات من کتاب التاریخ لصاحب حماة تاج الدین شاهنشاه بن ایوب» ئاماژه ی بو ده کریت و ژیا نامه که ی سه لاهود دین له خو ده گریت، که ده لیت: که کاره که (مه بهستی ویزاره تی ئەل-عاضید دوا ی شیکو) درایه ده ست سه لاهود دین؛ له مه ی خواردنه وه گه راپیه وه و له ریگاکانی رابواردن و بئ ئاگی پیرووی وه ریگیا، و کراسی سه نگینی پۆشی، و له سه ر ئەمه به رده وام بوو هه تا خوا بریدیه وه بۆلای خو ی «ولما فوؤ الامر إلى صلاح الدین؛ تاب عن شرب الخمر، وأعرض عن أسباب اللهو، وتقمص لباس الجدد، ودام على ذلك إلى أن توفاه الله تعالى». هه روه ها (ئین ئەل-عه دیم) له «زبده الحلب فی تاریخ حلب» و (ئه بوو شامه) له «الروضتین فی أخبار الدولتین» هه مان وته یان به ده سه ته واژه یه کی نزیک هینا وه ته وه، دوا ی ئەوانیش (ئین خه لیکان) له «وفیات الأعیان» و (ئین واصل) له «مفرج الکروب فی أخبار بنی ایوب» و (ئه بو ئەل-فیدا) له «المختصر فی أخبار البشر» و (ئه ل-ذه هه بی) له هه ردوو «تاریخ الإسلام» و «سیر أعلام النبلاء» و (ئه ل-عومه ری) له «مسالك الأبصار» و (ئه ل-یافیعی) له «مرآة الجنان»، هه مان زانیاری و ته ی ئین شه دداد، به هه مان ده سه ته واژه یان نزیک له وه، ده گوازنه وه (ع).

گیژپانه وه که ی (ئه ل-ذه هه بی) ئەوه ده گه یه نیت که ئەو کاته ی شاره وان «شحنة» ی دیمه شق بووه؛ مه یی خواردوو ته وه، ئینجا دوا یی «تهوبه» ی کردوو، یانی وازی له مه ی هینا وه: «وَكَانَ صَلَاحُ الدِّينِ شِخْنَةَ دِمَشْقَ، فَكَانَ يَشْرَبُ الْخَمْرَ، ثُمَّ تَابَ» (5)، «وَكَانَ شِخْنَةَ دِمَشْقَ، وَيَشْرَبُ الْخَمْرَ» (6)، ئەمه ش یانی هه تا له شام بووه و دوا ییش له میصر تا ئەو کاته ی بووه ته ده سه لآتدار؛ مه یی خواردوو ته وه، ئیتر به گرتنه ده ستی ده سه لآت له میصر؛ به ته واوی وازی لئ هینا وه و بۆی نه گه راپاوه ته وه، به ده سه ته واژه ی ئەل-ذه هه بی: «فَمُنْذُ بَاشَرِ الْمَلِكِ؛ طَلَّقَ الْخَمْرَ وَاللَّدَاتِ» (6)، «وَمُنْذُ تَسْلُطِنَ، طَلَّقَ الْخَمْرَ وَاللَّدَاتِ» (7).

ئەم رابردوو و پیشینیه ی سه لاهود دین زور سروشتیه بو فەرمانه رپایانی ئەو سه رده مه، هه تا کوو بو دوا ی گرتنه ده ستی ده سه لآتیش، له ناو بنه ماله ی ئەیوو پیدا که سانی تریش هه بوون که سه رگه رمی مه ی نوشین و گالته وگه پ و بئ ئاگی بوون، وه کوو (الملک الأفضل) عه لی (566-622 ک.)، کوپه گه وره ی سه لاهود دین، که «وه لیبی عه د» ی بوو، دوا ی مردنیشی بووه پاشای دیمه شق، جا ئەمیش - وه کوو (ئین که ئیر) له «البدایة والنهایة» دا ده لیت - سه ری کرده سه ر خواردنه وه ی مه ی و رابواردن و گالته وگه پ «أقبل علی شرب المسکر واللهو واللعب» (8).

به لکو زوری شه بو سه لاهود دین ئەگه ر به راستی توانیبتی به ته واوی واز له مه ی نویشی به نیت، و هه تا

كوتايى ژيانى جاريكى تر نزيكى نه بوويته وه. به لام ديسان هم لايه نه ش له كه ستيه كه شتيك نيه
 نه وانى هئ فسانه يه كيان له م كه ستيه خولقاندوه بيخه نه بهر چاو، چونكه كه ستيه كه به مرؤف
 ده كاته وه و له و پله به رزه ئايدياليه ده يه نتيته خواره وه! و رهنه به بؤ زوربهى هه وادارانى كه ستيه كه
 نه زانراوئيش بيت كه صه لاهوددين له قوناغيكى ژيانيدا مه يخور بووه، چونكه بويان باس نه كراوه!
 هم چهند لايه نه له چاو كوى كه ستيه كه نه وه نده گرنه نين، به لام چهند نمونه يه كن بؤ خوئندنه وه يه كى
 واقيعى بؤ ژيان و په وتارى هم كه ستيه، بؤ به مرؤف كردنه وهى و بينينه وهى صه لاهوددين وه كوو مرؤف
 و له ميژوو و قوناغى خوئيدا، به دوور له وه فسانه يه يه خه لك هزى پى ده كات و بؤ نه جيئداى جوراوجور
 فرمانگه ليك ده بينيت.

صه لاهوددين وه كوو سه ركرده و رابه رى «جيهاد»

خوئندنه وه يه كى وردتر بؤ ژياننامه ي ميليتارى صه لاهوددين، و نه خشه و رچكه ي هه لمه ته سه ربازيه كانى،
 و ئامانج و چاوه پروانيسى جه ننگ و ئابلووقه و كيشمه كيشه كانى، و سه ركه وتن و هه روه ها شكسته كانى،
 هه نگاوه راست و دروست و هه روه ها هه له كانى؛ هم هه مووى لايه نتيكى گرنه تى ژياننامه ي
 واقيعى صه لاهوددينه وه كوو سه ركرده يه كى سه ربازى و «موجاهيد» يك. نوو سراوه ميژوو يه كانى نه وانى
 له بنه ماله كه وه نزيك بوون نه گهر به وردى بيانخوئينه وه؛ كه ره سته يه كى باش ده خه نه به رده ست بؤ هم
 ئامانجه. له ريگه ي هم وه له نزيكه وه صه لاهوددينى سه ركرده ده ناسين، له گه ل ئامانجه بالاكانى به
 ئامانجه شه خسى و بنه ماله يه كانى ئاشنا ده بين، و له گه ل ده سكه وت و سه ركه وتنه كانى ده ركى شكست
 و هه له ستراتيچى و ته كتيكه كانى له جه ننگه كانيدا ده كه ين، و له گه ل تواناكانى له بوارى سه ركردايه تيدا؛
 هه ست به لايه نه كانى لاوازي سوپا و هه لمه ته كانى ده كه ين. له ريگه ي ليكولينه وه يه كى له م شيويه وه؛
 بو مان ده رده كه ويئ ميژوو صه لاهوددين هه مووى سه ركه وتن نيه، به لكوو كيشه گه لى زور و له مپه ر و
 شكستى زوريش نه و ميژوو ته نيوه ته وه، و ده بينين چؤن صه لاهوددين نه و «سولتاني موسولمانان» ه
 نيه كه بيرى لي ده كرتيه وه، به لكو قورسايبى و نه ركى جه ننگه كانى كه صه لاهوددين و بنه ماله كه ي
 بؤ خوئيان شانيان داوه ته به ريان؛ كه وتوه ته سه ر شانى ميصر و شام، و همه ش بارى كى قورسى
 خستوه ته سه ر شانى خه لكى شار و ئاوه دانیه كانى ميصر و شام، هه ر له باجى قورسه وه هه تاكوو
 دابين كردنى سه ربازى سوپاگه لى فه رمانده كانى صه لاهوددين، و ئيتر نه عه بباسيه كان له به غداد وه و نه
 فاطيميه كان له ميصر وه هاو كاريبان نه كردوه، به لكو صه لاهوددين هه مو كاره كانى له ريگه ي «نه مير»
 و فه رمانده كانى بنه ماله كه ي خوى و نه وانى به جه ريك به ستوونيه وه به بنه ماله كه يه وه رابه راندوه
 (همه ش به شيويه كى سه ره كى ده گه رپته وه بؤ كار كردنى صه لاهوددين وه كوو سه روكى بنه ماله يه ك

و دهسه لاتیك كه له كيشمه كيشدايه له گه ل بنه ماله كانی تر و دهسه لاته كانی تر، كه ههرزوو خوی له بنه ماله ی زهنگی جیاكردهوه و كهوته كيشمه كيش له گه لیان، دهسه لاتی فاطیمه كانیسی له ناوبرد و له گه ل دهسه لاتی عه باسیش ئه وهنده هاوکار نه بوو). به تاییه تی كه سوپا كه ی سوپا كه ی ته واو ریکخراو و «نیزامی» نه بووه، به لكو زۆربه ی له كۆمه له هیزیک پیک هاتوووه كه هه ر یه كه یان سه ر به «ئه میر» و فرماندهیه ك بووه كه له كاتی پتویستیدا بانگ كراون، و هه ر بۆیه ئینتیمای ناوچه یی و خیلله كی و نه ته وه یی ئه و هیزگه ل و سه ربازانه جۆراوجۆر بووه، هه ر بۆیه كۆنترۆل كردنی سوپا كه ی له م جۆره كاریكی قورس بووه. هه روه ها لاوازی هیزی كه شتیگه لی سه لاحوددین له جه نكه كانی له گه ل خاچیه كان ده ركه وتوووه.

سه لاحوددین وه كوو فرمانه وایه كی سه رده می خوی

په وتار و شیوازی سه لاحوددین وه كوو فرمانه وایه و سیاسی و به رپوه به ریک چۆن بووه؟ ئایا ئامانجی سه لاحوددین ته نها «جیهاد» و سه ندنه وه ی ئه ل-قودس بووه له خاچیه كان یان ئه ویش له هه مان كاتدا خه ریک ی پیکه وه نانی ده ولته تی بنه ماله یی بووه وه كوو گه لیک بنه ماله ی تری ئه و سه رده مه كه به ده ولته تۆكه (ده ولته تی بنه ماله یی) ی زۆر و كيشمه كیشی ئیوان جیا ده بیته وه. سه لاحوددین چۆن له ناو ئه و فره په نگیه نه ته وه یی و مه زه به یه ی ئه و رۆژگاره دا هه لی كردوووه؟ چۆن كيشمه كیشی سیاسی خوی له گه ل بنه ماله كانی تر دا كردوووه؟ به و بنه ماله نیشه وه كه پشتر له ژیر سایه یاندا بووه، وه كوو بنه ماله ی زهنگی، و چۆن دوا یی له گه ل نه وه ی نوو رووددین مه حموود له سه ر ده سه لات و هه تاكو پاره و میراتیش كيشمه كیشی كردوووه. ئینجا كه رته كانی شانشینیه كه ی سه لاحوددین كامه یان سه نگی و قورسای زیا تر بووه. دوا ی ئه مانه شیوازی فرمانه وایه ی و سیاسه ت كردنی چۆن بووه؟ چۆن ئه ندامانی خیزان و بنه ماله كه ی له ده وری خوی كۆكردوووه ته وه و رازی كردون تا له ژیر سه ركر دایه تی خوی پیکه وه بگونجین؟ و چۆن هه میشه و هه ر له سه ره تاوه پشتی به ستوو به به خشینی پاره بۆ راکیشانی دل خه لک و رازی كردنیان و سه لماندنی خوی وه كوو سه ركر ده و فرمانه وایه كی خۆشه و یست، و چۆن دوا یی شانشینیه كه ی له ئیوان كوپه كانی و ئه ندامانی تری بنه ماله ی دابه ش كردوووه. و تا چ راده یه كی سه لاحوددین په نای بۆ توندوتیژی بردوووه و به چ پاساو و بیركردنه وه یه كه وه توندوتیژی نواندوووه؟ ئه و میهره بان ی و به زه یی و پیاوه تی و به وه فاییه ی سه لاحوددین كه لایه نیک ی گرنگی كه سیته ئه فسانه ییه كه یه تی؛ سنوو ره كه ی تا كو ی بووه؟ بئ گومان سه روشتی سه رده مه كه وا بووه كه توندوتیژی و توندبوون مه رجی سیاسه ت و چه سپاندنی ده سه لات و فرمانه وایه ی بووه، ده سه لات بۆ ئه و هیزه بووه كه زیا تر جیی مه ترسی بیت، بۆ ئه و پیاوه بووه كه «هه ییه ت» و ترسی زیا تر بخاته دل ی ركه به ره كانیه وه، هه روه ها هه ر توندوتیژییه ك له پیناوی ئاین و هیما ئاینیه كان بیت و كاتیک ئاین هه ره شه و مه ترسیان له سه ر بیت پتویست بیت؛

بە «فەزىلەت» زانراو، بۇيە بە پىوهرى ئەو رۇژگارە توندوتىژبوون مەرچىكى سەرکردەى لىھاتوو بوو. لىرەدا ئەوھى پىويستە ھەلۇستەى لەسەر بکەين چەند شىتیکە: بزائىن پاساو و بەرەوازائىنى توندوتىژى لای صەلاھوددىن و لە چوارچىوھى سەردەمەكەى خۇى و قۇناغە مېژوووى و كۆمەلایەتەكەى؛ چۇن بووھ؟ چ كاتىك و بەرامبەر كى و چ لایەن و كەسانىك صەلاھوددىن پەناى بۇ توندوتىژى بردووھ؟ بەرامبەر چ گرووپىكى مەعرفىي يان ئايىنى و مەزھەبى توندوتىژى نواندووھ؟ چۇن مامەلەى لەگەل دوژمنەكانى كرددووھ؟ ئەمە شىكارىيەكى مېژوووى و لىكدانەوھ و تىگەيشتنى ئەو مېژووھى دەوئىت، دواى ناسىنى سروشتى ئەو سەردەمە و ئەو قۇناغە. ئەمانەش ھەموويان واقىعيانەتر صەلاھوددىنمان پى دەناسىئىت، بەبى دادگايى كرددنى بە پىوهرى سەردەمە و قۇناغى ئەمپۇ، و ھەم بەبى ئايدىالیزەكردن و بەئەفسانەكردنى بەپىي چاوەروانىەكانى ئەمپۇ يان بنەما بان-مېژووويەكان.

لە ھەمان كاتدا و بۇ تەواوكردنى شىكارە مېژووويەكە و ناسىنى واقىعىي كەسىتتەكە؛ پىويستە لایەنە نىگەتىقەكانى كارەكانى صەلاھوددىن - و ئەيىوويەكانى پاشى - بخرىنە روو، ھەر لە بەردەوامبوونەوھ لەسەر دەولەتدارىي توركمانى و درىژەدان بە پىكھىنەرى توركى لە سوپا و دەولەتدا و بەجىھىشتى كوردستان لەژىر دەستى دەسەلاتە توركىەكاندا، ھەتاكوو پشتىوانى ئىسلامى سونى، و لەناوبردى دەولەتى فاطىمى و كەلەپوورى دەولەمەنديان، و قەتل و عامى شىعە لە مىصر، و دژاپەتىيە فەلسەفە و فەيلەسووفان و كوشتى سۆھرەوهردى، و - لە پروانگە ئىسلامىەكەيشەوھ - وەكوو گەمە سىياسىەكانى و پىش خستى بەرژەوھندىي كەسى و بنەمالەيى بەسەر بەرژەوھندىي گشتىي موسولمانان و نىشتمانى ئىسلامىدا، بۇ نمونە؛ پىكەوتنى لەگەل خاچىەكان لە ھەندىك قۇناغدا بە جۇرىك كە بە قازانجى ئەوان شكاوھتەوھ، و كىشمەكىش و شەركردنى لەگەل دەولەتانى ئىسلامى بۇ فراوان كرددنى دەسەلاتى خۇى، لەگەل نووروددىن زەنگى و زەنگىەكانى پاشى، و لەگەل خەلىفەى عەباسى. و ھەتاكوو قورس كرددنى شانى خەلك بە باج، و دابەش كرددنى ولتانى ژىردەستى لەنىوان پىاوانى خىزان و بنەمالەكەى، و ناكۆكىي ئەم جىگرەوانەى، و ھەتاكوو نىشتەجى كرددنى يەھوود لە فەلەستىن، كە لە پروانگە عەرەبى-ئىسلامىە نوپىەكەوھ پەخنەى ھاتووھتە سەر. ھەموو ئەم لایەنانە، كە درەوشانەوھى كەسىتتە ئەفسانەيە ئىسلامىەكەيشى كەم دەكەنەوھ، دەبىت بەپىي سەرچاوە سەرەكى و پەسەنەكان روون بكرىنەوھ، كە ئەمە توپۇنەنەنە گەلىكى پشودرئىژ دەخوازئىت.

ئەفسانەى (صەلاھوددىن) پالەوانى نەتەوھىي كورد

ئەفسانەى (صەلاھوددىن)، شىوگىكى نەتەوھىشى ھەيە، ئەوئىش لای كورد. لە پۇشنىرىي كوردىيشدا صەلاھوددىن ئەفسانەى پالەوانىكى نەتەوھىيە.

له رۆشنییری کوردیدا بۆچونیکى ئاوه ژوو و ناواقیعی ههیه ده باره ی که سیتی صه لاهوددین، که زۆر جار وه کوو پالنه وانیکى نه ته وه یی کورد بۆی ده روانریت، و وا بیرى لى ده کریته وه که شانازییه کی نه ته وه یی میژووی بۆ کورد تۆمار کردوه، یان رۆله میژووییه که ی به جۆرک په یوه ندی به کوردبوونیه وه ههیه. ئەم ته سه ووره به تایبه تی له لای ته وژمه ئیسلامیه کوردیه که خوازراوتر و باوتره، به کاریگهریی پالنه ره ئایینه که و گونجایی ئەم ته وژمه له گه ل ئەو پڕوشوین و شیوازه ی صه لاهوددین و ئەییووبیه کان به گشتی گرتوویانه ته بهر که له خزمهت کردنی ئامانجه ئیسلامیه کاندایا بهرجه سته ده بیت به بی لاکردنه وه له ئامانجی نه ته وه یی و سه ره بخۆیی نه ته وه یی.

به م شیوه یه له لای ته وژمه ئیسلامیه که؛ «ئیمه رۆله ی صه لاهوددین» جیی «ئیمه رۆله ی میدیا و که یخوسره وین» ده گریته وه! و هه میشه ئیسلامیه عه ره به کانیش به «أحفاد صلاح الدین» ختووکه ی هه سته ئیسلامی کورد ده دن. که له راستیدا نه وه ی راسته قینه ی صه لاهوددین و ئەییووبیه کانى پاشی له ناو خه لکی شام و میصر دا تهاونه ته وه، و ئەم رۆ تاکه یه ک بنه ماله ی کوردیش نیه خۆی بباته وه سه ر په چه له کیان. له لایه نی هتیماییشه وه؛ ته نها ته وژمه ئیسلامیه کوردیه که، یان ئەو که س و که سیتی کوردانه ی له ولاتانی عه ره بی و ئیسلامی خه ریکی خزمه تی ئەجیندا ئیسلامیه کانن، شیاون بۆ ئەوه ی به «نه وه ی صه لاهوددین» ناوبرین.

دروشمی هێزی «لواء أحفاد صلاح الدین» له سووریا

له ناو ته وژمه نا-ئىسلامیه که يشدا، وه کوو به تایبه تی ته وژمه نه ته وه ییه که، شانازی کردن به که سیتی صه لاهوددینه وه هه ر - که م تا زۆر - هه یه، به لای که مه وه ئەو شانازی به صه لاهوددینه وه ده کریت که شۆره سواریکى کورده و سه رکرده یه کی کوردیه که په وشت و هه لسه وکه وتی مرۆفی کورد له مامه له ی نه فس به رزانه و سه ره رزانه له گه ل دوژمنانیشدا بهرجه سته ده کات، و گوايه شۆره سوارى «فورووسییه ت» له که ی صه لاهوددین له کوردبوون و په روه رده ی کوردیه وه سه رچاوه ی گرتوه. چۆن و له کوئ صه لاهوددین ئەم په روه رده کوردانه یه کراوه؛ ئەمه باس نا کریت! چۆن و به چه به لگه یه ک؛

ئەمە بەلايانەۋە گىرگ نى! چۈنكى ئايدىۋۆلۇجيا لە مەراقىكەۋە نىكتە، مەراقى شوناس و خۇدۇزىنەۋە و خۇجياكردنهۋە، تاكو مەعرفەيەكى پىشت بەستو بە بەلگە و بەلگەسازى.

يان بەلاى كەمەۋە وا بىر دەكرىتەۋە كە ئەو سەلاخوددىنەى خۇرئاوا و خۇرەلەتى بە خۇيەۋە سەرقال كىردوۋە و لە جەنگىكى نىمچە جىهانىي سەدەكانى ناۋەپاستدا - كە جەنگە خاچىيەكانە - ۋەكوو پالەۋانىك دەركەۋتوۋە؛ كوردە و لە بنەمالەيەكى كوردە، و ئىتر ھەر ئەمە لە خۇيدا جىي شانازىيە. ۋەكوو چۇن دەۋترىت (ئىبن ئەل-سەلاح ئەل-شەھرەزورى) و (زەينوددىن ئەل-عىراقى) و (ئىبن ئەل-حاجىب) و (ئەحمەد شەۋقى) و (ئەل-عەققاد) و كى و كى كوردن (يان لە سەرىكەۋە كوردن)، كوردن بە خۇين! ئىتر ئەمە لە خۇيدا ۋەكوو شانازىيەك بۇى دەپروانىت، كە لە راستىدا ئەمە لە پىكردنهۋەى ناتەۋاۋى و بۇشايىيەكەۋە كە ھەستى پى دەكرىت نىكتە. ئەگەرنا ئەم كەسىتپانە بەشكى نىن لە مېژوو و سەرمایەى كۆمەلگى كوردستانى و مىراتەكەيان بۇ كوردستان و كۆمەلگى كوردى بەجىنەماۋە، تەنھا ئەۋەندە دەزانرىت كە پەچەلەك و بنچىنەى كوردىيان ھەيە.

بەلام ئەمە لايەنىكى تىرى ئەفسانەى سەلاخوددىنە كە دەپىت بەتالى بەكەينەۋە. كاتى ئەۋەى ھاتوۋە تىكەشكىنرىت، و ئەم كەسىتپە ۋەكوو واقىيە خۇى بىناكرىتەۋە، ۋەكوو خۇى بناسرىت. بۇيە ئەم وتارە بۇ وتنى ئەو شتانەيە كە نەوتراون، بۇ دەرخستنى ئەو لايەنانەى تىرى كەسىتپى سەلاخوددىنە كە لە رۇشنىبرىي كوردىدا دەرنەخراون.

كوردبوون، و پەچەلەكى ئەيىۋوبىيەكان:

عەرەبن: ئومەۋىن؟ يان توركىمان؟ يان كوردى ھەدەبانىي رەۋادى؟

دەزانىن كە ئىنتىماى نەتەۋەيى لەو سەردەمەدا پروون نەبوۋە، كە سەردەمىك بوۋە ناسنامەى عەرەبى و توركى و فارسى و كوردى بە جۇرىك تىكەل بوون و لە ناسنامەيەكى ئايىنى و نىشتاماندا تۋاونەتەۋە، ئىتر تەنھا ئىنتىماى تىرى ۋەكوو رىيازى ئايىنى و بنەمالەى فەرمانرەۋا و ئەو دۇستايەتى و «ۋەلاء»انەى بە ھۇى ئەمانەۋە دروست دەبن تۋانىۋىانە جياكارىيەكى جىددى بسازىنن. لە چوارچىۋەيەكى ۋەھادا ھەتاكو ناۋى كەسىتپەكانىش نابىتە بەلگەى دلىياكەرەۋەى ئىنتىماى نەتەۋەيىيان، ھەر بۇ نمونە؛ سەلاخوددىن ھەلگىرى ناۋىكى عەرەبىيە كە «يوسف»ە، براىيەكىشى بە ھەمان شىۋە كە ناۋى «أحمد» بوۋە (ئەبو بەكر، كە نازناۋى «ئەل-مەلىك ئەل-عادىل» بوۋە)، بەلام دوو براى ناۋى فارسىانەيان ھەيە كە «تورران شاھ» و «شاھانشاھ»ن (لە ھەمان كاتدا «تورران شاھ» لە واتادا ئىنتىمايەكى توركىي تىدايە)، دوو براى تىرىشى ناۋى توركىيان ھەلگرتوۋە، كە يەكىكىيان «بۇرى»ە (ئەبو سەعید، ناسراۋ بە «تاج الملوک»)، كە «بۇرى»

وشه‌يه‌كى توركيه به واتاى «گورگ» كه هپمايه‌كى گرنگى كولتوورى توركيه، ئه‌وى ترشيان «توغته‌كين» (ناسراو به «الملك العزيز» و «سيف الإسلام») كه ئه‌م ناوه به توركى واتايه‌كى وه‌كوو «ئالاهه‌لگرى تاقانه» ى هه‌يه «توغ» له بنه‌رهدا نيشانك بووه له كلكى ئه‌سپ به‌سهر ستوونپكه‌وه كه وه‌كوو ئالا هه‌ل‌گيراوه، به‌تايه‌تى له‌لايه‌ن «خان»-ه‌كانه‌وه، و بنه‌رهدا تىكى مۆنگۆلىي هه‌يه). له هه‌مان كاتيشدا ناوى «شېركۆ» («شېركوه» به‌پىي سهرچاوه عه‌ره‌بيه‌كان) ى مامى و «شادى» («شاذي») ى باپىرى ناوى كوردىن، ئه‌گه‌رچى ئه‌م دو ناوه له هه‌مان كاتدا فارسيشن (فارسى لپه‌دا ته‌نها زمانى فارسىش نيه، به‌لكو زمانى ئه‌ده‌بىي سه‌لجوقيه‌كانيشه). بۆيه ئه‌م ناوانه هپچيان له خۆياندا نابنه به‌لگه‌ى عه‌ره‌ب‌بوون، يان فارس‌بوون، يان تورك‌بوون، يان هه‌تا كورد‌بوون، بۆ بنه‌ماله‌ى ئه‌يووبى.

وه‌كوو له ناوه‌كانيشه‌وه دياره؛ پىك‌هاتنى كه‌سپىي سه‌لاحووددىن خۆيشى كاريگه‌رىي هه‌موو ئه‌م ناسنامه و ئىنتىما توركى و فارسى و عه‌ره‌بيانه‌ى تىدايه.

پيش هه‌موو شتىك پروونه كه ئاماده‌ى سه‌لاحووددىن له مپژوووى عه‌ره‌ب و وتارى نه‌ته‌وه‌يى عه‌ره‌بى كه‌سپىي كه‌ى كردوو ته‌ كه‌سپىي كه‌ى عه‌ره‌بى، و بنه‌چه كورديه‌كه‌ى داپۆشيوه. كاتيكيش بنه‌ماله‌كه له ولاتانى عه‌ره‌بىدا بوونه ته‌ فه‌رمانه‌په‌وا؛ هه‌ندىكيان خۆيان لكاندوو به ره‌چه‌له‌كى خپله عه‌ره‌به‌كانه‌وه، وه‌كوو دواتر ده‌بينين. و ئىسته‌ش گه‌لىك پۆشنىرى عه‌ره‌ب هه‌ول ده‌دن سه‌لاحووددىن بكه‌نه كه‌سپىي كه‌ى عه‌ره‌بى له ره‌چه‌له‌كىي عه‌ره‌بى.

له لايه‌كى ترشه‌وه و هه‌ر له بنه‌رهدا ته‌وه ده‌ركه‌وتنى بنه‌ماله‌ى ئه‌يووبى سه‌ره‌تا له‌ژېر بالى بنه‌ماله‌ى (زه‌نگى) ى توركماندا بووه، و له ده‌روازه‌ى بنه‌ماله‌ى (زه‌نگى) ى توركمانه‌وه چوونه ته‌ مپژوووى سياسى ناوچه‌كه‌وه. ئه‌مه واى كردوو هه‌ندىك توپژهر بگه‌نه ئه‌و بره‌وايه‌ى كه گوايه بنه‌ماله‌ى ئه‌يووبىيش توركمانن و لقىكن له بنه‌ماله‌ى زه‌نگى! جگه له‌و باگراونده به‌لگه‌يه‌كيشيان به ده‌سته‌وه‌يه، ئه‌ويش ئه‌وه‌يه مپژوونوووسپكى يه‌مه‌نى به ناوى (ئهمير به‌درووددىن موحه‌ممهد كورى حاتيم ئه‌ل-هه‌مدانى) له كتيپى «السمط الغالى الثمن فى أخبار الملوك من الغز فى اليمن» (ساخكردنه‌وه‌ى ج. رېكس سمىث، چاپى له‌ندن ۱۹۷۴)، له ناو نيشانه‌كه‌وه وا دياره پاشايانى ئه‌يووبى يه‌مه‌ن (و پاشايانى ره‌سوولى «الرسولون» ى چيگره‌وه‌يان) به «غز» |غوزز-| ناوده‌بات، ئه‌مه‌ش يانى به توركى (ئوغوز) يان ده‌زانيت، كه سه‌لجوقيه‌كان و ئه‌تابه‌گه‌كان و دوايش عوسمانيه‌كان و زۆر بنه‌ماله‌ى ده‌سه‌لاتدارى توركى ترش له خپله‌كانى ئوغوز بوون (توركى خۆرئاواى ئاسيا هه‌موو توركى ئوغوزن، ئه‌وانه‌ى به زمانه‌كانى توركمه‌نى و توركىي ئه‌نه‌دۆلى و ئازهره‌بىجانى و به‌لقانى، و هه‌روه‌ها گاغوزى، و توركىي خوراسانى، و قه‌شقايى، قسه‌ده‌كه‌ن). هۆكارى ئه‌مه‌ش پروونه كه زنجيره‌ى پاشايانى ئه‌يووبى يه‌مه‌ن به لقىك له بنه‌ماله‌ى زه‌نگى (و ئه‌مانيش به لقىك له سه‌لجوقيه‌كان) دانراون و هاتوونه ته‌ پيش چاو، بۆيه به‌و شپوه‌يه ناوبراون.

ئیتستهش گهلیک که سیتی و وته بیژی تورک نایشارنهوه که صه لاحوددین به تورک ده زانن، له تورکیا چهند جاریک بهرپرسی بالای وه کوو (ئهردؤغان) و (داودئوغلوو) خوین وه کوو تورک به «نهوهی صه لاحوددین» ناوبردوه!

به لام ئهوه راستیه کی میژووویه که بنه ماله ی ئه یوووبی به ره چه له ک کورد بوون و له خیللی (رهوادی) [یان «رهوادی»، یاخود «رهوهندی»] بوون که به شیکن له گه له خیللی «هه ده بانلی»، و بنه ماله که یان له (دوین) یاخود (دقین) Dvin ی ئهرمه نستانهوه هاتوه.

سه رهتا (ئین ئه ل-ئه ئیر) له «الکامل فی التاریخ» دا ده لیت: شیرکو و ئه یوووبی برای، کورانی شادی («شادی»)، له شاری (دوین) هوه هاتوون، و بنه چه یان له کوردانی (رهوادی) ه، و ئه م بنه چه یه له مالباته کورده خانه دانه کانن: «كَانَ هُوَ وَأَخُوهُ نَجْمُ الدِّينِ أَيُّوبُ ابْنَا شَاذِي مِنْ بَلَدِ دُوَيْنَ، وَأَصْلُهُمَا مِنَ الْأَكْرَادِ الرُّوَادِيَّةِ، وَهَذَا النَّسْلُ هُمْ أَشْرَافُ الْأَكْرَادِ» (۹).

ئینجا له دوای ئین ئه ل-ئه ئیرهوه میژوونووسانی تر هه مان زانیاری دووباره ده که نهوه. ئیر له دهقی «منتخبات من کتاب التاریخ لصاحب حماة تاج الدین شاهنشاه بن ایوب» دا هاتوه ده لیت: شیرکو و ئه یوووب، کورانی شادی، له شاری (دوین) هوه هاتوون، و ئین ئه ل-ئه ئیر وتوویه تی: بنه چه یان له کوردانی رهوادیه «وکان شیرکوه وایوب ابنا شاذی من بلد دوین، قال ابن الأثیر: وأصلهما من الأكراد الروادية». به هه مان شیوه (ئهوو شامه)، هه مان زانیاری، له گه ل پیناسه یه کی جیوگرافیایی بو شاری دوین، دادهر پئزته وه، که ده لیت: ئه سه دوددین (شیرکو) و نه جموددین (ئه یوووب) ی برای که گوره تره، کورانی شادی، له شاری (دوین) هوه هاتوون، که شاریکه له وه پری ولاتی نازه ره بیجان «وگان آسد الدین وَأَخُوهُ نَجْمُ الدِّينِ أَيُّوبُ وَهُوَ الْأَكْبَرُ ابْنَا شَاذِي مِنْ بَلَدِ دُوَيْنَ وَهِيَ بَلَدَةٌ مِنْ آخِرِ بِلَادِ أَدْرَبِيجَانَ مِمَّا يَلِي الرُّومَ وَأَصْلُهُمَا مِنَ الْأَكْرَادِ الرُّوَادِيَّةِ وَهَذَا الْقَبِيلُ مِنَ أَشْرَفِ الْأَكْرَادِ» (۱۰).

ئینجا ئین خه للیکان (ابن خلیکان) (۶۰۸-۶۸۱ ک.) زانیاریه کانلی ئه وانیه ی پشوو دادهر پئزته وه له گه ل هه ندیک روونکردنه وه ی زیاتر، و ده لیت:

میژوونووسان ری که وتوون له سه ر ئه وه ی که باوک و که سوکاری له (دوین) هوه هاتوون... که شاروچکه یه که له کوئایی هه ری می نازه ره بایجاندا له لای ئه پران (۱۱) و گورجستان (۱۲)، و [له سه ر ئه وه ی] ئه وان کوردی رهوادی... رهوادیه کانیش لقیکن له هه ده بانیه کان... که خیللیکی گوره ن له کورد «اتفق أهل التاريخ على أن أباه وأهله من دوین... وهي بلدة في آخر عمل أذربيجان من جهة أران وبلاد الكرج، وأنهم أكراد روادية... والروادية: بطن من الهذبانیه... وهي قبيلة كبيرة من الأكراد» (دواتر ده لیت: ئین ئه ل-ئه ئیر له وه میژوویدا که نووسیویه تی بو ده ولته تی ئه تابه گی مووسل، باسی کردوه که شیرکو و ئه یوووب، کورانی شادی، له دوینه وه هاتوون، و بنه چه یان له کوردانی رهوادیه).

ئینجا دهلیت: کابرایه کی زانا و شارهزا بۆی باس کردم که خۆی خه لکی دوین بوو که له سهه دهروازهی شارۆچکهی دوین گوندیک ههیه پپی دهوتریت «ئه جدانه قان» [«أَجْدَانَقَان» = «ئازداناکان»] له لای میژوونووسی ئهرمه نی (مؤفسیس خۆریناتسی)، وه کوو مینۆرسکی باسی کردوو [که دانیشتوانی هه موویان کوردی ره وادین، و له دایک بوونی ئه ییووب باوکی سه لاهوددین له م گونده بووه، و شادی هه ردوو کوره که یی - ئه سه دوددین شیرکو و نه جموددین ئه ییووب - بردوو و هیناونی بۆ به غداد، له ویشه وه روویان کردوو ته ته کریت، و شادی له وئ مردوو که گۆره که ی گومه زیکی له ناو شاره که دا ههیه «وقال لی رجل فقیه عارف بما یقول، وهو من أهل دوین: إن علی باب دوین قریة یقال لها «أَجْدَانَقَان»... و جمیع أهلها أکراد روادیه، ومولد آیوب والد صلاح الدین بها، وشادی أخذ ولدیة أسد الدین شیرکوه ونجم الدین آیوب وخرج بهما إلى بغداد، ومن هناك نزلوا تکریت، ومات شادی بها، وعلی قبره قبة داخل البلد». پاشان ده رباره ی ره چه له کی بنه ماله که ده لیت: زۆر به دوا ی بنه چه و ره چه له کیاندا چوو م نه مبینی که سیک دوا ی شادی ناوی با پیره یه کی تر به ییت، هه تاکوو زۆر نووسراوم بینه وه که قه باله ی وه قف و ملکایه تی بوون به ناوی شیرکو و ئه ییووبه وه، هه ره ئه وهنده یان تیدا نووسرا بوو «شیرکوه بن شادی» و «آیوب بن شادی» و هیچی تر «ولقد تتبعت نسبتهم کثیرا فلم أجد أحدا ذکر بعد شادی أبا آخر، حتی إني وقفت علی کتب کثیرة بأوقاف وأملاک باسم شیرکوه و آیوب، فلم أر فیها سوی شیرکوه بن شادی، و آیوب بن شادی، لا غیر» (۱۳).

به لام له هه مان کاتدا هه ندیک له توژهران، له وانه (ف. مینۆرسکی) V. Minorsky (۱۸۷۷-۱۹۶۶)، ئه وه ئه گه ره یان باس کردوو که ره نگه ئه م «ره ووادی» ئانه به بنه رهت عه ره ب بوون یانی عه ره بی کۆچه ر، که له ناوه پراستی سه ده ی (۸ ز.) دا چوو ته ناوچه ی مه راغه و ته وریز و ورمی، و له سه ده ی (۱۰ ز.) دا ناسنامه ی کوردییان وه رگرتوو و بوونه ته کورد، و گوایه «ره وواد» که وه کوو با پیره ی ئه مانه ده رده که ویت؛ که سیک عه ره ب بووه له خیللی (ئه ل-ئه زد)، که فه رمانزه وایه کی نیمچه سه ره به خۆ بووه له ته وریز، و له (۲۰۰ ک.) هه وه ناوی هیناوه. هه رچه ند مینۆرسکی خۆی بۆ ئه وه ده چیت «ره وواد» وه کوو ناوی خیللیکی عه ره ب جیا بکریته وه له «ره وادی» (۱۴)، که ئیبن خه للیکان به روونی ناوی خیلله که ی بنه ماله ی سه لاهوددینی به شیوه ی «ره وادی» («رَوَادِيَّة») تۆمار کردوو نه ک «ره وادی» («رَوَادِيَّة»).

ئینجا ئه م بنه ماله یه که هاتونه ته عیراق و دوا ی ماوه یه ک مانه وه یان له ته کریت (له ژیر سایه ی شاره وانی ته کریت، به هر وو ز ناویک، که لای ئه و کاریان کردوو) و پاشان ناچار بوونیان به به جیه یشتنی؛ ئیتر له ژیر سایه ی بنه ماله ی زه نگیه کاندای بوون، و سه لاهوددین بۆ خۆی له قه لایه ک له ته کریت له دایک بووه، و دوا ی ئه وه ش له به عله به ک و حه له ب و، پاشان له دیمه شق له ده رباری ئه میری زه نگیی دیمه شق (نووروددین مه حموود) دا، پئ گه یشتوو. و وه کوو موسولمانیک عه ره بی سوننی په روهرده بووه، و له سه ره عیشقی که له پووری عه ره بی-ئیسلامی و ئه ده بی عه ره بی گۆش بووه، و شیعی عه ره بیی له به ر کردوو

(دیوانی «ئەل-حەماسە» ی ئەبوو تەمامی بەتەواوی لەبەر بوو)، و بایەخی داوێ بەرچەڵەکی عەرەب «علم الأنساب» و میژووی عەرەب و سوارچاکی عەرەبی و ئەسپی عەرەبی، و دواتریش سەرەتا لە میصر لەگەڵ دەسەڵات و سەرکردایەتیدا ئاشنا بوو.

ئێبن شەدداد، لە «وەصف» ی سەلاحووددیندا دەلیت: خۆش مەشرب و پەوشت جوان و قسە خۆش بوو، بەرچەڵەکی عەرەب و میژووی پووداوە گەورەکانی عەرەبی لەبەر بوو، شارەزای ژیان و باروودۆخی عەرەب بوو، و بەرچەڵەکی ئەسپی عەرەبی لەبەر بوو «وَكَانَ حَسَنَ الْعِشْرَةِ لَطِيفَ الْأَخْلَاقِ طَيِّبَ الْفُكَاهَةِ، حَافِظًا لِأَنْسَابِ الْعَرَبِ وَوَقَائِعِهِمْ، عَارِفًا بِسَيْرِهِمْ وَأَحْوَالِهِمْ، حَافِظًا لِأَنْسَابِ خَيْلِهِمْ» (۱۵).

ئایا ئەییووبیەکان کوردبوونی خۆیان پراگەیاندوو؟

ئینجا ئایا ئەییووبیەکان خۆیان بە کورد زانیو؟ یانی ئایا بەکردهی ئەمەیان دەرپرپو؟ گومان لەمە هەیه و بەلگە نیه لەسەری.

کورد لە رابردوودا لە شاردارێ و دروستکردنی میژوو لە شاردا لاواز بوو، لە شارە گەورە و دێرینهکاندا هەمیشە هاوبەش و دەراوسیی بەهێز و زۆری هەبوو لە گەلانی تر. بەتایبەتی لە باکور و خۆرئاوا و ناوەراستی کوردستان کە «باشوور» ی پێ دەوتریت. ئەمە لە ناوخۆی کوردستان. لە دەرەوهی کوردستان؛ بێ گومانین کە بنەمألە و کەسایەتیە کوردهکان شانازیان بە بنەپەتی کوردیی خۆیانەوه نه کردوو. نایین ئەییووبیەکان هەر بە ئاماژەیش ئاماژەیان بۆ کوردبوونی خۆیان کردی. بەرچەڵەکی عەرەب (ئێبن ئەل-ئەئیر) لە «الکامل فی التاریخ» دا ئاماژە ی بۆ ئەوه نه کردایە کە ئەییووبیەکان لە خێلی (پەوادیهکان) ی سەر بە گەلەهۆزی (هەدەبانیەکان) ن و لە (دوین) ی ئەرمەنستانهوه هاتوون و (ئێبن خەللیکانیش لە «وفیات الأعیان» دا ئەمە ی بە زانیاری وردترهوه دووپات نه کردایەتەوه)؛ بەرچەڵەکی و پراستی و ن بپوایە، چونکە (ئێبن ئەل-ئەئیر) بۆ ئەو جۆرە باسانە سەرچاوه بوو بۆ دوا ی خۆی.

بەلکوو بەلگە هەیه یە لەسەر ئەوهی هەندیک لە ئەییووبیەکان بەرچەڵەکی عەرەبیان بۆ خۆیان ساز کردوو یان لێیان دەگێرنهوه کە خۆیان بە عەرەب زانیو، وەکوو ئەوهی (ئێبن خەللیکان) و (ئێبن واصل) باسیان کردوو:

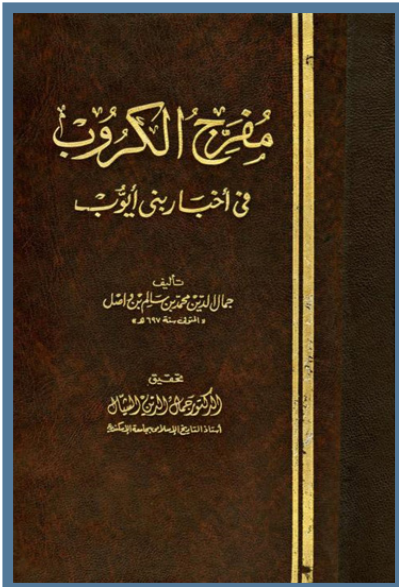
ئێبن خەللیکان لە «وفیات الأعیان» دا، سەرەتا دەلیت: هەندیک لە سەرانی بنەمألە ی سەلاحووددین دەربارە ی بەرچەڵەکی شادیی باپیرە ی پێی وتم ئەو «شادیی کورپی مەپوانە» («وقال لي بعض كبراء بيتهم: هو شاذي بن مروان»). ئینجا دەلیت: نووسراویکم لە نێو کتیبیکدا بینی کە (الحسن بن غریب بن عمران الحرشي) ریکی خستبوو، کە بەم شێوه ی بەرچەڵەکی بنەمألە کە ی تیدا هاتبوو: «أیوب بن

شاذی بن مروان بن اٰلی بن عنتره بن الحسن بن اٰلی بن احمد بن اٰلی بن عبد العزیز بن هدبة بن الحصین بن الحارث بن سنان بن عمرو بن مُرّة بن عوف...»، و ئەم نووسراوهی پێشکەشی (الملک المعظم) کردوووە که ئەمیش بە ئامادەبوونی (الملک الناصر) ی کورێ، بۆی خویژاوه تەوه، و لەسەر نووسراوه که بۆیان تۆمار کراوه که ئامادە ی خویژاندنەوه ی بوون، ئەمەش لە کۆتایی مانگی رەجەبی سالی شەش سەد و نۆزدە.

بەم شیوهیە ئەم کەسە (ئەل-حەسەنی کورێ غەریبی کورێ عیمران ئەل-حەرەشی) (بەپێی ئەم «نیسبەت»ە؛ دەچیتەوه سەر هۆزی «بەنوو ئەل-حەریش»، لقیەک لە «بەنوو کەعب»، که ئەم هۆزه لە ئەل-بەصره باریان خستوووە و بەرهو خۆرەهلات رۆیشتوون)، رەچەله کی ئەییووبیەکانیان بردوووە تەوه سەر کەسیکی عەرەب بە ناوی «عەلیی کورێ ئەحمەدی مورپەیی» (عەلی بن أحمد المرّی) لە هۆزی (بەنو مورپە ی کورێ عەوف) لە هۆزه کانی سەر بە گەله هۆزی (غەطه فان)، ئەم رەچەله کەش لە مەجلیسی ئەییووبیەکی دەسەلاتداری دیمەشقا خویژاوه تەوه که (عیسای کورێ ئەحمەدی ناسراو بە (الملک المعظم)ە، برازای صەلاحوددین، و ئەمیش بۆ کورێ خۆی - که داوودی ناسراو بە (الملک الناصر)ە - خویژاندوووە تەوه، ئەمەش سالی (٦١٩ ک).

ئینجا ئین خەلیکان ئاماژە بۆ ئەوه دەکات که لە «مێژووی حەلب» ی (ئین ئەل-عەدیم)دا، که دیاره مەبەستی کتیی «بغیة الطلب فی تاریخ حلب»ە، باس کراوه که ئەییووبیەکی تر بە ناوی «ئیسماعیل» که برازایەکی تری صەلاحوددین بووه و فەرمانرەوای یەمەن بووه رەچەله کیکی عەرەبی ئومەویی بۆ خۆی ساز کردوووە (١٦).

(ئین واصل) (٦٠٤-٦٩٧ ک.) لە «مفرج الکروب فی أخبار بني أيوب»دا، هەمان سەرەداوه کانی لای ئین خەلیکان، بە درێژە ی زیاترەوه دەهینیت:

«مفرج الکروب فی أخبار بني أيوب» ی (ئین واصل)، سەرچاوه یه کی سەرەکی مێژووی دەوله تی ئەییووبی

ئین واصل سهرتا که دهیوئی پچهله کی بنه ماله ی ئه یووبی بخاته پرو؛ ده لیت ته وهی که جیی یه کدهنگیه ئه مه یه که نه جموددین ئه یووب و ئه سه دوددین شیرکوی برای؛ کوری شادی کوری مه روان، ئینجا ئیتر له مه به دواوه نا کوی تی دیاه: و تراوه: مه روان کوری موحه ممه دی کوری یه عقوبه، و تراویشه که مه روان کوری یه عقوب خوی ته ی «لا خلاف فی أن الملك الأفضل نجم الدين أيوب - رحمه الله - والد المملوك، وأخاه الملك المنصور أسد الدين شيركوه، وهما ابنا شاذي بن مروان، ثم قيل إن مروان هو ابن محمد بن يعقوب، وقيل مروان هو ابن يعقوب نفسه»، ئینجا باسی نا کوی ده کات که بنه چه و ئینتیمای خیل کی و نه ته وهی بنه ماله که دا، و سهرتا ده گپ ته وه له (ئین له-ئه ئیر) وه که ئه سلئ ئه یووبیه کان له کوردانی (ره وادی) له که ئه مانه ش لقیکن له (هه ده بانیه کان) «ذكر عز الدين بن الأثير - المؤرخ الموصلی - أن أصلهم من الأكراد الروادية، وهم فخذ من الهذبانیه».

ئینجا دوا ی ئه مه ئین واصل ده لیت: کۆمه لیک له پاشایانی ئه یووبی بو خویان نکولییان له پچه له کی کوردی کردوو و وتوو یانه «ئیمه عه ره بین، بووینه ته میوانی کورده کان و ژن و ژنخوازیمان له گه ل کردوو» («وأنكر جماعة من ملوك بنی أيوب النسبة إلى الأكراد، وقالوا: «إمّا نحن عرب، نزلنا عند الأكراد وتزوجنا منهم»» (17)، به م شیوه گشتیه که هه ندیکیان خویان به عه ره ب زانیوه به بی داری کردنی خیل کی یان بنه ماله یه که له عه ره ب.

ئینجا ئین واصل ئه و پچه له کانه باس ده کات که ده چنه وه سهر خیل و بنه ماله ی داری کراو له عه ره ب، که هه ندیکیان لافی ئه وه یان ل داوه که ده چنه وه سهر ئومه وه یه کان، و باس ده کات که هه ندیکیان هه ره وونی پچه له کیکی عه ره بیی ئومه و بیان بو خویان ساز کردوو، ئه وه ش به تایبه تی ئه یووبیه کی تره که ده سه لاتداری یه مه ن بووه به ناوی (إسماعیل) که برزایه کی تری سه لاهوددینه، و به «الملك المعز» ناوداره و ناوی ته وای بریتیه له «الملك المعز إسماعیل بن سيف الإسلام ظهير الدين طغتكين بن أيوب»، ئه میش پچه له کی ئه یووبیه کانی گه راندوو ته وه بو ئومه وه یه کان و پچه له کیکی ئومه و یانه ی بو بنه ماله ی ئه یووبی ساز کردوو، ئه مه ش دوا ی ته وه ی پاش (توغته کین) ی باوکی ده سه لاتی یه مه نی هاته ده ست و خوی ناو «المعز لدين الله» و خوی به خه لیفه له یه مه ن پاگه یاند، له پوژگاری ئه بو به کر ئه حمه دی کوری ئه یووب (الملك العادل) ی مامیدا که یه کیکه له براکانی سه لاهوددین، که ئه م مامه ی به دروی خستوو ته وه و وتوو یه تی: پاست ناکات، ئیمه به پچه له که ئومه وی نین «لقد كذب إسماعیل، ما نحن من بني أمية أصلاً». پروانه نالیت ئیمه له بنه ره ته وه هه ره ب نین، به لکو وتوو یه تی به بنچینه ئومه وی نین!

ئەمەش ئەو پەچەڵە کە ئومەویە سازکراوێه ئیبن واصل تۆماری کردوو: «أیوب بن شاذي بن مروان بن الحكم بن عبد الرحمن بن محمد بن عبد الله بن محمد بن محمد بن عبد الرحمن بن الحكم بن هشام بن عبد الرحمن الداخل بن معاوية بن هشام بن عبد الملك بن مروان بن الحكم بن أبي العاص بن أمية بن عبد شمس بن عبد مناف». کە ئەمە پەچەڵە کە ئومەویە کانه و له «عەبدو مەناف» دا له گەڵ پەچەڵە کە پێغەمبەر دا یەك دە گرنه وه (۱۸).

ئینجا ئیبن واصل پەچەڵە کە عەرەبیە کە تر باس دە کات کە دە چیتە وه سەر بەرە ی بە نو مورپەری کورپی عەوف له عەرەب، و دە لیت کۆمە لیکێ تر له ئە یوو بیە کان ئەم پەچەڵە کە یان بۆ خۆیان داناو، کە یە کێک له وانە ی تۆماری کردوو بۆ یان کە سیکە به ناوی «ئەل-حەسەن کورپی غەریب ئەل-حەپەرەسی» (الحسن بن غریب الحرسی) کە دیارە له بنە پە تدا میصریە [بە وه دا کە دراو ته پال گوندی «ئەل-حەپەرەس» له میصر، ئەم «نیسبەت» ه پاستر دیارە بۆ کە سیکێ سە دە ی (۶-۷ ک). له دیمە شق]، و دە لیت ئەم پەچەڵە کە هینزاو بۆ لای عیسا (الملك المعظم)، و له دانیشتنیکێ «سەماع» دا بۆی خۆ ی نزاو ته وه و داوود (الملك الناصر) ی کورپیشی هینزاو ئاماده بیت و گو یگر بیت، سالی (۶۱۹ ک)، و دە لیت: پەچەڵە کە کە بهم جۆرە یه: «أیوب بن شاذي بن مروان بن أبي علي بن عنتره بن الحسن بن علي [بن أحمد بن علي] بن عبد العزيز بن هذبة بن الحصين بن الحارث بن سنان بن عمرو بن مرة بن عوف»، له کۆ تایشدا دە لیت: ئەمە سەر جە می هە موو ئەو شتانە یه دە ربارە ی پەچەڵە کە یان وتراون، و خوا باشتر دە زانی ت پاستیە کە ی کامە یه (۱۹).

بئ گومان ئەم پەچەڵە کانه راست نین و هیچ بنچینه یه کە میژوو ییان نیه، هە تاکو هاتوو هە کە صە لاحوود دین خۆ ی ئە وه ی پە ت کردوو ته وه، وه کوو ئیبن خە للیکان دە گێر پیتە وه کە له ئیبن شە دە دادی بیستوو هە کە صە لاحوود دین دوا ی ئە وه ی ئەو پەچەڵە کە عەرەبی-ئومەویە ی بیستوو هە؛ نکوولی لئ کردوو و وتوو یه تی: ئەمە هەر له بنە پە ته وه هیچ بنچینه یه کە نیه «لیس لهذا أصل» (۲۰).

ئیتەر ئەم پەچەڵە کە ساختانە دوا ی ئە وه ساز کراون کە ئە یوو بیە کان بوون ته دە سە لاتدار له ولاتانی عەرەبیدا و ئیتەر هە ندیکیان به پێویستیان زانیوه پەچەڵە کە عەرەبی بۆ خۆیان ساز بکەن هە تا خۆیان بکەن به بنە ماله ی عەرەبیی خانە دان و پە سەن. به لام ئیتەر دیارە ئە یوو بیە کان باسی کوردا یه تی خۆیان نە کردوو به شیوه یه کە ئەو قسە و قسە لۆکانە دروست نە بن، به لکو دیارە هە ندیکیان ئاماده ش بوون به ته واوی واز له پەچەڵە کە کوردی بهینن و پەچەڵە کە عەرەبی بۆ خۆیان ساز بکەن. و دیارە هە ندیک ئە دیب و زانای ئایینی دە و روبە ریان کە عەرەب بوون هانیان داون بۆ ساز کردنی ئەم پەچەڵە کە ساختانە.

چ چاوهروانییه کمان له سه لاجوددین و ئه یوووبیه کان هه یه؟

یاخود چ گله ییه ک له رهوتی میژوو ده کهین؟

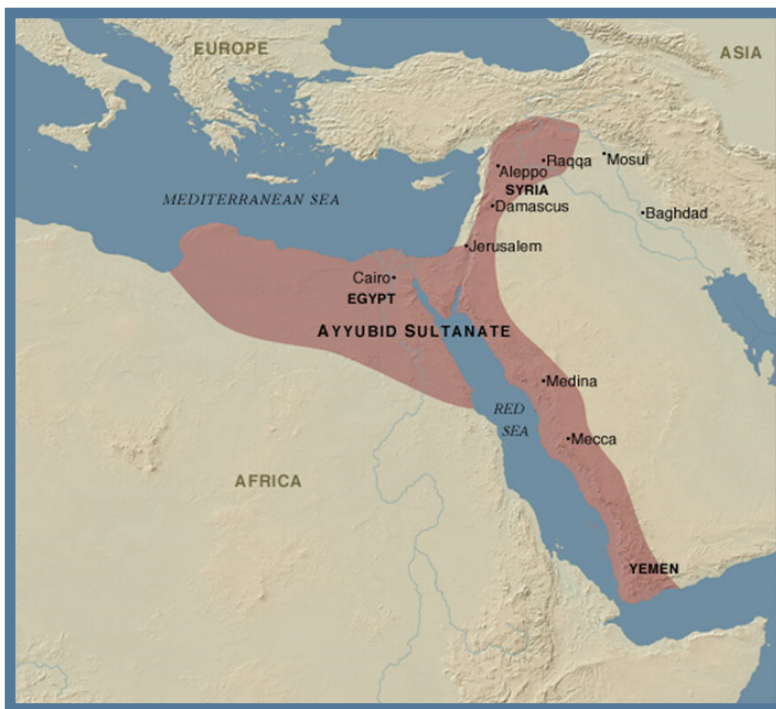
بۆ ئه وهی خوینهر به هه له له مه به ست و ئامانجی ئه م لیکۆلینه وه یه ی ئیمه ت نه گات؛ ده بیته بلین که ئیمه وه کوو ئه وانه ناکهین که به ناوی نه ته وایه تی و به پالنه ری ناسیۆنالیستی سته م له سه لاجوددین ده که ن و جاری وا هه یه به ناپاک «خائین» یش ناوزه دی ده که ن. به و پیه ی له بری ئه وهی خزمه تی «کیشه ی نه ته وه» که ی خۆی بکات؛ خزمه تی به کیشه ی نه ته وه یه کی تر کردوو که عه ره بی شام و میصره و بۆ ئامانجی ئایینی نه ته وه یی نه ته وه یه کی تر تێکۆشاوه که ئایینی ئیسلامه. به م شیوه یه چاوه رپن سه لاجوددین و ئه یوووبیه کانی دوای خۆی له بری ئه وهی له بیرى ئامانجه ئیسلامیه که ده سه لاتى بنه ماله ی خۆیاندا بن؛ له بیرى ده ولته تی نه ته وه یی کوردیدا بن و به بیرى ناسیۆنالیستی کار بکه ن! ئه مه بیرکردنه وه یه کی هه له یه ده رباره ی ئه وه که سیتیه و ده سه لاته کانی ئه و رۆژگار، و پنیوستی به پیداجوونه وه و ره خنه سازی هه یه. و ئیمه هه ول ده ده ین نه که وینه ئه م خلیسکه یه وه. ئه م جوژه گوته ره له سایه ی بیرکردنه وه یه که وه سازده بیته که له چاوی ئه مپرووه سه یری میژوو ده کات و دادگای کاره کته ره کانی ده کات، یان له لایه ن تیۆریساز و ئایدیۆلۆجیستیکه وه داده رپژریت که ناتوانیت به دروستی و به شیوه یه کی عه قلانی و واقع بین گوته ره و تیروانیی خۆی داپرێژیت، جگه له وه ش به شیك له م گوته ره لایه نی رکه به ر (مه به ست؛ ته وژمه ئیسلامیه کوردیه که) له هه ولی شیواندی بیرى به رامبه ر و له رینگه ی هه له بیژی داهۆل Straw-man Fallacy وه ده یه ونیتته وه وه کوو ئاماده کارییه ک بۆ وه لام دانه وه ی و ریگرتن له هه ر هۆشیارییه ک له پشتیه وه.

به لام ده بیته ئه وه ش بلین ئه گه ر په وتی میژوو به جوړیکی تر بووایه، بۆ ئه وونه؛ ئه گه ر سه لاجوددین و ئه یوووبیه کان به گشته له بری ئه وه ی سه لته نه تیکی ئیسلامی له میسر و شام دامه زرینن - که ئه وه مافی خۆیان بووه وه کوو بنه ماله یه کی خاوه ن ئامانج و به رزه فپی سیاسی که له میسر و شام هه ل و بۆشاییه کیان بینیه ته وه که کردوو یانه ته چیگه و پینگه ی خۆیان ؛ له بری ئه وه به اتایه ده سه لاتیکی ئیسلامیان له ناو کوردستاندا دامه زراندایه؛ ئیسته بۆ کورد شانازییه کی نه ته وه یی و میژوو یی ده بوو و بنچینه یه کیان داده نا بۆ ده ولته تی کوردی (و سازبوونی «نه ته وه» ی کورد له خیل و گه له خیل و «گه ل» و ئیتیکه کوردیه جیاوازه کان، که ئه مه پرۆسه یه که هه تا ئیسته ش به ئه نجام نه گه یشتوو، و زمان و کولتوری کوردیان به ره و پیش ده برد. بۆیه گله یی له په وتی میژوو و رووداوه کان ده کهین، که ده سه لاتى بنه ماله ی ئه یوووبی هه چ به رژه وه ندیه کی بۆ کورد وه کوو میژوو و زمان و کولتور و نه ته وه لی نه که وته وه.

با پروانین: سه رکرده و ده سه لاتداره فارس و تورکه کان پیش سه رده می سه لاجوددینیش ده ولته و

دهسهلاتیان له ناوچه و ناو نهتهوهی خۆیاندا دامهزراندوو و قۆناغیکیان له میژووی نهتهوهی خۆیاندا تۆمار کردوو، بهلام دهسهلاتی ئهییووویهکان شتیکی وای بو کورد لی بهرههم نههات. بنهماله فهزمانپهوا تورکیهکان کاریکیان کردوو ههتاکو له ناوچهی گهلانی تریشدا زمان و کولتووری خۆیان سهپاندوو، وهکوو له حالتهی سهلهجووقیهکان و دهولهته تورکیهکانی میراتبهر و جیگرهوهیان له ناوچهکهدا، که ناسنامه و زمانی تورکییان له نهدهۆل و ههمو ئاسیای بچووک کرده «ئهمری واقیع»، و له باکووری خۆرئاوای ئیرانیش گهلیکی ئیرانیی وهکوو ئازهریهکانیان کرده گهلیکی تورکی زمان.

بۆیه چاوهروانیه که له ئهییووویهکان ئهوه نیه کوردی نهتهوهی بوونایه و دهولهتیکی نهتهوهی کوردیان دامهزراندایه و ئامانج و ئهچیندای نهتهوهیان بویه و وهکوو ناسیۆنالیست کاریان بکردایه، بهلام واقیعه میژووییه که ئهوهیه که دهسهلاتیکی ئیسلامی کوردی یان کوردستانیشیان دانهمهزراندوو، و دهسهلاته کهشیان له ناوخی کوردستاندا نهبووه و پایتهخته کهی و قورساییه سیاسی و شارستانیه کهی له کوردستاندا نهبووه، یان - بهلای کهمهوه - ههولیان نهداوه دهسهلاتی بنهماله کهیان کوردستانیش بگریتهوه. دهزانی که دهولهتی ئهییوووی له میسر و شام [و باکووری سوودان و کهمیک له باکووری لیبیای ئیسته و خۆرئاوای نیمچه دوورگی عهرهبی ههتا دهگاته یهمنیش] دا بوو و جگه له ناوچهکانی خۆرئاوای کوردستان [بهو پییه که درێژهی ولاتانی شام] و ههندی که له و شارانهی ئیسته دهکهونه کوردستانی باکوورهوه [ئهوانهش وهکو: نیصیبین، مهیافاریقین، ئورفه، ماردین] ئیتر ئهوه دهولهته کوردستانی نهگرتووتهوه، و پایتهخته کهشی له میسر بوو. واته دهسهلاتی کردهیی و راستهوخۆیان له کوردستاندا نهبووه، جگه له ههندی که ناوچهی ئهوپهری خۆرهلاتی باکووری کوردستان.

نهخشهیهکی میژووی که سنووری (سهلته نهتی ئهییوووی) ده نوێنیت

لە قۇناغىكىدا ۋەلاھوددىن شازەزور و ھەۋلىرى ھاتوۋەتە دەست (ۋەكوو بەشىك لە مىراتى دەۋلەتى زەنگى)، بەلام ۋەكوو بەمالە بايەخىان بە ناۋچەكە نەداۋە، و ئەۋە نەبوۋەتە ھۆى بەجى ھىشتى مۇركىكى كوردى-ئەيوۋى بە ناۋچەكەدا. بەلكو ۋەلاھوددىن كەسىك لە بەمالەيەكى توركمانى دەست پۇشتوۋى ھەۋلىر دەكاتە فەرمانپەرۋاى ھەۋلىر و شازەزور، كە ئەۋىش سولتان (موظفەفەپوددىن گۇكبۇرى) ھە، كە جگە لەۋەى كرىبوۋى بە زاۋاى خۆى (پەبىعە خاتوۋنى خوشكى دابوۋىە) و كرىدە بەشىك لە بەمالە؛ كرىشى بە فەرمانپەرۋا و جىگر لە ھەۋلىر و شازەزور [كە پۇشتىش (زەينوددىن ەلى كۇچەك)ى باۋكىشى فەرمانپەرۋاى ھەۋلىر بوۋە، ۋەكوو جىگر و دانراۋى قوئوبوددىن زەنگى، فەرمانپەرۋاى مووسلى پۇژگارى خۆى لە بەمالەى زەنگى، كە پۇشتىر عىمادوددىن زەنگى باۋكى قوئوبوددىن ھەۋلىرى لە سەلجوقىەكان بە رىكەۋتتىك ۋەرگرتبوۋ، شازەزورىش پۇشتىر عىمادوددىنى ناۋبراۋ لە دەستى ئەمىرىكى توركمانى - كە ناۋى بە شىۋەى «قىفجاق كوپى ئەرىسلان تاش» ھاتوۋە - دەرھىنا). كە بى گومان ئەم فەرمانپەرۋاىيە پۇلى ھەبوۋە لە تۇخكردنەۋەى دىمەن و سىماى توركمانى شارى ھەۋلىر، لەبرى تۇخكردنەۋەى مۇركىكى كوردى. لىرەدا ئەۋ پرىسارە دروست دەبىت كە تا چ رادەيەك ۋەلاھوددىن لە بىرى ئەۋەدا بوۋە ئەۋ ناۋچانەى كە «كوردستان»-يان پى دەۋترىت لەژىر دەسەلاتى بەمالە توركىەكان دەربەبىت و بىان ھىتتە ژىر دەسەلاتى بەمالەكەى خۆى؟ رەنگە لە بىرى ئەۋ ئامانجەدا بوۋىت، نەك بە پالئەرى نەتەۋەى بەلكو بە پالئەرى بەرژەۋەندى بەمالەى و ۋەكوو كىشمەكىشىك لەئىۋان بەمالە دەسەلاتدارەكانى ئەۋ پۇژگارە، بەلام نىشانەگەلىكى تەۋاۋىش بۇ ئەم ئامانجە نابىنەۋە، بەلكو ئەۋ پۇلەى دابوۋىە گۇكبۇرى نىشانەيەكە كە ئەۋ ئامانجە دەكاتە جىى گومان، يانى ئەۋ پىشان دەدات كە ۋەلاھوددىن ھىچ كىشەى نەبوۋە لەگەل فەرمانپەرۋا و دەسەلاتدارى توركمان ئەگەر سەر بە خۆى بن و دلسۇزى بۇ بنوۋىن. بەم شىۋەىە دۋاۋىش مېژوۋى دوو سەدەى دەۋلەتى ئەيوۋى نەبوۋە ھۆى ئەۋەى دەسەلاتى بەمالە توركمانەكان بەسەر كوردستانەۋە كورت بىتتەۋە، نە بە مەبەست و نەخشە، و نە بە رىكەۋت و ئەنجامى بەرژەۋەندى و كىشمەكىشى بەمالەىش.

ئىنجا كەلەپوور و مىراتى دەۋلەتى ئەيوۋى بەتەۋاۋى بوۋەتە كەلەپوورىكى ەرەبى. زمانى ئەۋ دەۋلەتە بى گومان ەرەبى بوۋە، مېژوۋى ۋەلاھوددىنىش بە ەرەبى نووسراۋەتەۋە، و راگەياندن و بەرپوۋەبىردى ئەۋ دەۋلەتە بە ەرەبى بوۋە. ئەيوۋىيەكان لە دەرەۋەى كوردستان بوۋنەتە دەسەلاتدار و مېژوۋىان دروست كىدوۋە، و ئەۋ مېژوۋەى تۆمارىان كىدوۋە بەشىكە لە مېژوۋى ەرەبى-ئىسلامى نەك مېژوۋى كوردى يان كوردى-ئىسلامى. ئىستەش مىراتەكەيان بۇ ۋلاتانى ەرەبىيە ۋەكوو مىسر و شام ماۋەتەۋە، ھەر بۇ ئوۋنە: ئىستەش ئاللى ھەلۇ «نسر»ەكەى ۋەلاھوددىن دروشمى دەۋلەتى ەرەبىيە مىسر و ھەندىك دەۋلەتى ەرەبىيە تىشە ۋەكوو عىراق.

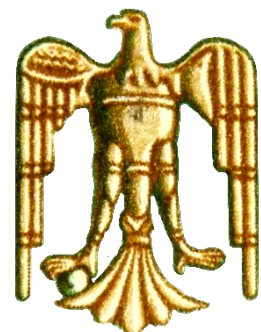
دروشمی عیراق، سالانی
۱۹۹۱-۲۰۰۴

دروشمی ئیستای میصر

دروشمی میصر، سالانی ۱۹۵۳-
۱۹۵۸

هه لۆکه ی سه لاهوودین،
دروشمی دهوله تی ئه یوووی

ئیمه ده ئین: با سه لاهوودین و ئه یووویه کان پشتیوانی سه رسه ختی ئیسلام و ئیسلامی سوننی بوونایه و دهوله تیککی ئیسلامی سوننیان دامه زراندایه، به لام له ناو کوردستان و به زمانی کوردی و به ناوی بنه ماله یه کی کورده وه بیان کردایه، وه کوو ئه وه ی - بو ئه وونه - بووه یه یه کان و سه لاجووویه کان کردیان بو خۆیان که زانراوه پیش ئه یووویه کان بوون. سه رنج ده ده یین هه ر ئه و کاته له پوژگاری سه لاجووویه کاند، هه رچهند زمانی ئه ده بی فارسی بووه به لام له هه مان کاتیشدا زمانی تورکی و ئه ده بیاتی تورکی و داستانه تورکیه کان بوژاونه ته وه، جگه له وه ی ناسنامه ی تورکیان له ئه نه دوئل کرده ئه مری واقع. پیشتریش بنه ماله پارسیه کان له ده ره وه ی هه ری می فارسیش زمان و ناسنامه ی پارسیان کرده ئه مری واقع، و ولات و هه ری مگه لیکیان له خوره له تکی ئیرانی گه وره کرده فارسی زمان.

له سایه ی نه بوونی ده سه له تیککی ناوه ندی ئیسلامی - به لام - کوردی له کوردستانی سه ده کانی ناوه پاستدا؛ میژوومان نه ک هه ر له لایه نی سیاسی و خۆپیه ری و شارداری و قه لاداریه وه لاواز و هه ژاره، به لکو هیچ ده قیککی ئیسلامی کونیشمان به زمانی کوردی نیه، هیچ نه بیت وه رگپرانیک یان ژیرنووسیکی کوردی بو قورئان (که «موصحه ف» ی کونینه ی ژیرنووس کراو به وه رگپرانی فارسی و تورکی عوسمانی له کتیبخانه کانی جیهاندا زۆرن)، یان «ته فسیر» یک به زمانی کوردی، یان هه تا کتیبیککی ئاموژگاری و پینمایه ئایینی به کوردی. چونکه ده سه لات و سیاسه تیککی ناوخۆیی و ناوه ندی نه بووه هانی ئه مانه بدات. به حالی زمانیککی ئیرانی که مایه خی وه کوو زمانی مازهنده رانی، یاخود ته به رستانی، هه ندیک ده ستنووسی قورئان و «ته فسیر» ی قورئانی لی به جئ ماوه، که به زمانیککی مازهنده رانی کۆن و به ژیرنووس وه رگپرانی قورئانیا له سه ره (که ئه و زمانه ته به ریه کۆنه ئیسته له ئیران به «طبری قرآن» ئاماژه ی بو ده کریت)، و بو ئه مرۆ به لگه یه ک و ئه وونه یه کی به نرخه بو زمانی مازهنده رانی له سه ره ده مانه ئیسلامی رابردوودا. به لام هیچ نه بیت شتیککی له م شپوه یه ش به زمانی کوردی له و سه ره ده مانه وه (پیش ۱۰۰۰ ی کۆچی) بو مان نه ماوه ته وه، که بتوانین ئیسته بو نووسینه وه ی میژوووی وشه ی کوردی سوودی لی بینین. ئه مه داخ و خه مه قوله که یه.

دهستوووسپکی قورئان و «تهفسیر» له گهل ژیرنووسی ته بهری

ئه گهر ئه بیووویه کانیش له ناو کوردستاندا دهولهتی ئیسلامیان دامه زاندایه و دهسه لاته که یان بیوایه به هۆی بوژانه وهی زمانی کوردی و خه ملینی که له پوویریکی کوردی (مه به ست؛ ئیسلامی- کوردی)، و میژوووه که یان بیوایه به به شیکی له میژوووی کورد و کوردستان، و کۆمه لیک شار و قه لآ و قه لاکاری و کتیبخانه و مؤزه خانه و خویندنگه و مزگه وتی گه وره و باله خانه ی که له پوویری و شوینه واری میژوووییان بو ئیمه به جی بهیشتایه؛ ئیسته ئیمه سوپاسگوزاریان ده بوین (بو ته وژمه ئیسلامیه سونیه کوردیه که ش بناغه یه کی پته و ده بوو). به لآم ئه وان ته نها یه کیکن له و بنه مآله دهسه لاتدارانه ی که به شیکی له میژوووی ولاتانی عه ره بییان پیک هیناوه. هیچ نه بیت گۆرینکیشیان له کوردستاندا به جی نه هینشتوو. ئیسته ش گلکۆی سه لاهوددین له په نای (مزگه وتی ئومه وی) له له دیمه شق، که سه ره تا له (قه لآی دیمه شق) نیژراوه، به لآم دوایی گواستراوه ته وه بو ئارامگایه ک که گومه زیکی به سه ره وه یه له په نای دیواریکی مزگه وتی ئومه وی.

ئه مانه نه دادگایی سه لاهوددین و ئه بیووویه کان بوون، و نه هه تا گله ییش بوون لیان، به لآم پوون کردنه وهی واقیعه میژووویه که یه، که ئه گهر ره وتی میژووو به م جوهری که ئه ندیشه ی ده که یان بگه رایه؛ کورد به گشتی سوودمه ند ده بوو له هه بوونی دهولهتی ئه بیوووی، و ئه م دهولهته ده بوو به به شیکی گرنگ و دامه زرینی له میژوووی سه رده می ناوه پراستی دوایینی کوردستان، و ده بووه ناوه ند و گوێزه ره وه و به رده بازیکی به هیزیش بو سه رده می نوئ. به لآم واقیعه میژووویه که به جوړیکه که خو مان له ئاست بنه مآله یه کی به هیزی به چه له ک کورددا ده بیننه وه، که ته نها شانازی ئه وه مان بو ده مینتته وه که به چه له ک و خوین کورد بوون، و ته نها ده بنه نموونه یه ک بو خو به خشی و به شداری کورد له شارستانی و میژوووی ئیسلامی و له بنیات نانی دهولهت و قه واره کانی ئیسلامی سونیی عه ره بی

و توركیدا، و ده‌بنه زه‌قترین ناویشانی وابه‌سته‌یی كوردی موسولمانی سوننی به‌م ئیسلامه سونیه‌وه وه‌كوو رپبازی ئایینی و ته‌وژمی سیاسی.

گلكۆی سه‌لاحوددین، له دیمه‌شقی

په‌په‌ری سه‌لاحوددین له دیمه‌شقی

پهراویز:

- (۱) أبو شامة، كتاب الروضتين. ج ۲، صص. ۱۷-۱۸. ههروهها: ابن كثير، البداية والنهاية. ج ۱۲، ص. ۳۱۵.
- (۲) أبو شامة، كتاب الروضتين. ج ۲، ص. ۱۰. ابن واصل، مفرج ۱۹۵۷. ج ۱، ص. ۱۴۹. الصفدي، الوافي بالوفيات. ۲۹، ۵۱. ابن كثير، البداية والنهاية. ۱۲، ۳۱۴.
- (۳) ابن شداد، النوادر السلطانية. ص. ۵۷: (صبره واحتسابه رحمة الله عليه): «ولقد رأيتُه رحمه الله بمرج عكا وهو على غاية من مرض اعتراه بسبب كثرة دماويل كانت ظهرت عليه من وسطه إلى ركبتيه بحيث لا يستطيع الجلوس وإنما يكون منكبا على جانبه إن كان بالخيمة، وامتنع من مد الطعام بين يديه لعجزه عن الجلوس وكان يأمر أن يفرق على الناس، وكان مع ذلك قد نزل بخيمة الحرب قريبا من العدو، وقد رتب الناس ميمنة وميسرة وقلبا تعبئة القتال، وكان مع ذلك كله يركب من بكرة النهار إلى صلاة المغرب يطوف على الأطلاب صابراً على شدة الألم وقوة ضربان الدماويل، وأنا أتعجب من ذلك، فيقول: إذا ركبت يزول عني ألمها حتى أنزل، وهذه عناية ربانية». ابن واصل، كتاب الروضتين. ج ۴، ص. ۳۹۵.
- (۴) ابن العديم، زبدة الحلب ص. ۳۵۱: «فاستتبت أحواله، وبذل المال، وتاب عن شرب الخمر، وأخذ في الجد والتشمير في أموره كلها». أبو شامة، كتاب الروضتين. ج ۲، ص. ۶۹: «وفوض الأمر بعده إلى صلاح الدين واستقرت القواعد واستتبت الأحوال على أحسن نظام وبذل الأموال وملك الرجال وهانت عنده الدنيا فملكها وشكر نعمة الله تعالى عليه فتأب عن الخمر وأعرض عن أسباب اللهو وتقمص بلباس الجد والاجتهاد وما عاد عنه ولا ازداد إلا جدا إلى أن توفاه الله تعالى إلى رحمته». ابن خلكان، وفيات الأعيان. ج ۷، ص. ۱۵۱. ابن واصل، مفرج الكروب. ج ۱، ص. ۱۶۸. أبو الفداء، المختصر. ج ۳، ص. ۴۸: «ولما فوض الأمر إلى صلاح الدين، تاب عن شرب الخمر وأعرض عن أسباب اللهو، وتقمص بلباس الجد، ودام على ذلك إلى أن توفاه الله تعالى». الذهبي، تاريخ الإسلام. ج ۱۲، ص. ۲۱۹: «قال القاضي بهاء الدين بن شداد: كانت الوصية إلى صلاح الدين من عمه، ولما فوض إليه تاب من الخمر وأعرض عن اللهو. ج ۱۲، ص. ۸۹۳: «وكان شحنة دمشق، ويشرب الخمر، فمذُ بأشْر المُلْك طلق الخمر واللذات». الذهبي، سير أعلام النبلاء. ج ۲۱، ص. ۲۷۹: «ومنذ تسلطن، طلق الخمر واللذات». ج ۲۱، ص. ۲۸۲: «وكان صلاح الدين شحنة دمشق، فكان يشرب الخمر، ثم تاب، وكان محبباً إلى نور الدين يلاعبه بالكثرة». العمري، مسالك الأبصار. ج ۲۷، ص. ۹۰: «ولما فوض الأمر إلى صلاح الدين تاب عن شرب الخمر، وأعرض عن أسباب اللهو، وتقمص بلباس الجد، ودام على ذلك إلى أن توفاه الله عز وجل». اليافعي، مرآة الجنان. ج ۳، ص. ۳۳۶.
- (۵) الذهبي، سير أعلام النبلاء. ج ۲۱، ص. ۲۸۲.
- (۶) الذهبي، تاريخ الإسلام. ج ۱۲، ص. ۸۹۳.

(۷) الذهبي، سير اعلام النبلاء. ج ۲۱، ص. ۲۷۹.

(۸) ئین که ئیر ده لیت (ئه-ئه فضه ل) دواى مردنی باوکی خراپ کاره کانی بردبه ریوه، بو نمونه؛ فه رمانده و پیاوانی تایبه تی باوکی دوورخسته وه و خه لکانی تری له خوئی نزیك کرده وه، ئینجا ده لیت: سه ری کرده سه ر خواردنه وهی مه ی و رابواردن و گالته و گه پ. ده شلیت: ضیاء ئه ل-دین (ئین ئه ل-ئه ئیر) وه زیری به سه ریدا زال بیوو و ئه م بوو که به و ئاقاره پیدا ده برد، ئیتر هه ردووکیان فه وتان و گومرا بوون، و خیروخوشیه که یان تا سه ر نه بوو. پروانه: ابن کثیر، البداية والنهاية. ج ۱۳، ص. ۱۲: «وَكَانَ الْأَفْضَلُ بَعْدَ مَوْتِ أَبِيهِ قَدْ أَسَاءَ التَّدْبِيرَ فَأَبْعَدَ أُمَّرَاءَ أَبِيهِ وَخَوَاصَّهُ، وَقَرَّبَ الْأَجَانِبَ وَأَقْبَلَ عَلَى شُرْبِ الْمُسْكِرِ وَاللَّهْوِ وَاللَّعِبِ، وَاسْتَحْوَذَ عَلَيْهِ وَزِيرُهُ ضِيَاءُ الدِّينِ بْنِ الْأَثِيرِ الْجَزْرِيُّ، وَهُوَ الَّذِي كَانَ يَخْذُوهُ إِلَى ذَلِكَ، فَتَلَفَ وَأَتْلَفَهُ، وَصَلَّ وَأَصْلَهُ، وَزَالَتِ النُّعْمَةُ عَنْهُمَا...».

(۹) ابن الأثير، الكامل. ج ۹، ص. ۳۴۲.

(۱۰) أبو شامة، كتاب الروضتين. ج ۱، ص. ۴۰۳.

(۱۱) ناوی «أران» که هه ندیک به شیوهی «ئاران» ده یخوئینه وه؛ له سه رچاوه عه ره بیه کاندای [که به شیوهی «أران» و «الران» نووسراوه] به |ئه پران| ده خوئیریه وه. له په هله و بییشدا ناوه که هه ر «ئه پران» بووه، به شیوهی «ئه رهان» و «ئه ردهان» یش هاتوووه. که ئه مه ناوچه یه کی میژوووی کۆنه له قه و قاز ئیسته ده که ویتته کۆماری ئازهر به یجان.

(۱۲) ده قه که نووسراوه «بلاد الكرج» که مه به سستی «بلاد الكرج» ه یانی «گورجستان». به لأم هه ندیک ئه مه به «ولاتی که ره ج» لیک ده ده نه وه، و ئه م هه له یه هه تاکو (محمود الأرنؤوط) (۱۹۵۴-)یش، پسپۆری میژوووی ئیسلامی، کردوو یه تی که ساخکه ره وهی کتییی «شذرات الذهب في أخبار من ذهب» ه و له په راویزی خویدا له سه ر ئه و ده سته واژه یه که (ابن العماد) یش نه قلی کردوووه. ئه ویش - له (یاقوت) ه وه نه قل ده کات - وه کو رافه نووسیویه تی «والکرج: مدينة بين همذان وأصبهان»، واته شاریکه له نیوان هه مه دان و ئه صفه هان». پروانه: ابن العماد، شذرات الذهب. ج ۶، ص. ۴۸۹ (هامش). واته ئه میس به «که ره ج» تیگه یشتوووه، هه رچه ند ئاشکرایه که ئه و «که ره ج» ه ی (یاقوت) باسی کردوووه و ده لیت له هه مه دان وه نزیك بووه؛ جیاوازه له و «که ره ج» ه ی ئیسته مه شهووره و سه ر به شارستانی تاران. به لأم له راستیدا مه به ست له «بلاد الكرج» له وه ده قه ی (ئین خه للیکان) دا که دواتر زۆر لئی نه قل کراوه؛ (ولاتی گورج) ه واته (گورجستان) یانی نیشتمانی گه لی گورجی. هه ر شیوهی ده سته واژه که «بلاد الكرج» دیاره که «الکرج» ناوی گه لیکه، چونکه کاتیک له عه ره پیدا ده وتريت «بلاد...» وه کوو ئه وه وایه بوتريت «...ستان»، وه کو «بلاد الهند» یانی «هیندستان»، «بلاد الكرد» یانی «کوردستان». ئینجا «بلاد الكرج» یک که هاوسنووروی «ئه پران» بیت و بکه ویتته ئه ولای کۆتایی ئازهر به یجان؛ هه ر ده بیت

بکاته «ولاتی گورجیه کان» نهک «شاری که رهج»!

(۱۳) ابن خلکان، وفيات الأعیان. ج ۷، ص. ۱۳۹-۱۴۱.

(۱۴) بۆ درئیژهی زیاتری باسه که لای مینۆرسکی؛ پروانه:

Minorsky, V., Studies in Caucasian History: I. New Light on the Shaddadids of Ganja II. The Shaddadids of Ani III. Prehistory of Saladin. PP. 115 ,114.

(۱۵) ابن شداد، النوادر السلطانية. ص. ۷۰.

(۱۶) ابن خلکان، وفيات الأعیان. ج ۷، ص. ۱۴۰، ۱۴۱.

(۱۷) ابن واصل، مفرج الكرب. ج ۱، ص. ۳: (ذکر نسب بنی ایوب).

(۱۸) ابن واصل، مفرج الكرب. ج ۱، ص. ۳، ۴.

(۱۹) ابن واصل، مفرج الكرب. ج ۱، ص. ۴-۶.

(۲۰) ابن خلکان، وفيات الأعیان. ج ۷، ص. ۱۴۱: «وسمعت شیخنا القاضي بهاء الدين المعروف بابن شداد يحكي عن السلطان صلاح الدين أنه أنكر ذلك وقال: ليس لهذا أصل أصلاً».

سه رچاوه کان:

ابن الأثير، الكامل في التاريخ. تحقيق: عمر عبد السلام تدمري. بيروت: دار الكتاب العربي. الطبعة الأولى، ۱۹۹۷.

ابن العديم، زبدة الحلب في تاريخ حلب. تحشية: خليل المنصور. بيروت: دار الكتب العلمية. الطبعة الأولى، ۱۹۹۶.

ابن العماد، شذرات الذهب في أخبار من ذهب. تحقيق: محمود الأرنؤوط. تخريج: عبد القادر الأرنؤوط. دار ابن كثير، دمشق - بيروت. الطبعة الأولى، ۱۹۸۶.

ابن خلکان، وفيات الأعیان وأنباء أبناء الزمان. تحقيق: إحسان عباس. بيروت: دار صادر. الطبعة الأولى، ۱۹۹۴.

ابن كثير، البداية والنهاية. تحقيق: علي شيري. دار إحياء التراث العربي. الطبعة الأولى، ۱۹۸۸.

ابن واصل، مفرج الكروب في أخبار بني أيوب. تحقيق: جمال الدين الشيال. القاهرة. مطبعة جامعة فؤاد الأول، ١٩٥٣.

أبو الفداء، المختصر في أخبار البشر. القاهرة: المطبعة الحسينية المصرية. الطبعة الأولى.

أبو شامة، كتاب الروضتين في أخبار الدولتين النورية والصلاحية. تحقيق: إبراهيم الزبيق. بيروت: مؤسسة الرسالة. الطبعة الأولى، ١٩٩٧.

الذهبي، تاريخ الإسلام ووفيات المشاهير والأعلام. تحقيق: بشار عواد معروف. بيروت: دار الغرب الإسلامي. الطبعة الأولى، ٢٠٠٣.

الذهبي، سير أعلام النبلاء. تحقيق: مجموعة من المحققين بإشراف شعيب الأرنؤوط. بيروت: مؤسسة الرسالة. الطبعة الثالثة، ١٩٨٥.

شداد، النوادر السلطانية والمحاسن اليوسفية (سيرة صلاح الدين الأيوبي). تحقيق: جمال الدين الشيال. القاهرة: مكتبة الخانجي. الطبعة الثانية، ١٩٩٤.

الصفدي، الوافي بالوفيات. تحقيق: أحمد الأرنؤوط، توكي مصطفى. بيروت: دار إحياء التراث. ٢٠٠٠.

العمري، ابن فضل الله، مسالك الأبصار في ممالك الأمصار. أبو ظبي: المجمع الثقافي. الطبعة الأولى، ١٤٢٣ هـ.

اليافعي، مرآة الجنان وعبرة اليقظان في معرفة ما يعتبر من حوادث الزمان. تحشية: خليل المنصور. بيروت: دار الكتب العلمية. الطبعة الأولى، ١٩٩٧.

Eddé, Anne-Marie, Saladin. Translated by Jane Marie Todd. Belknap Press of Harvard University Press, 2014.

Minorsky, V., Studies in Caucasian History: I. New Light on the Shaddadids of Ganja II. The Shaddadids of Ani III. Prehistory of Saladin. (Cambridge Oriental Series, Book 6). Cambridge University Press, 1953.